

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๒ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

ครั้งที่ ๗/๒๕๗๘ (วิสามัญ)

๑. รับรอง รายงาน การ ประชุม ครั้งที่ ๓๘, ๓๙ และ ๒๐/๒๕๗๘ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ๕๓๕
๒. รัฐบาลตอบกระทู้ถามของสมาชิก
 - ก. เรื่องการไต่สวนเรื่องราวร้องทุกข์ ของ ร.ค. ถัก รัตนพันธ์ ๕๓๕-๕๓๘
 - ข. เรื่องคำกล่าวขียนครุ และการจดทะเบียน ของ รุนเสนาถัสดี ๕๓๘-๕๔๕
 - ค. เรื่อง การจำของ เครื่องพินชนาการ ผู้ต้องหาในคดีอาชญา ของ นายแฆ วิจิตรลักษณ์ ๕๔๕-๕๔๘
 - ง. เรื่อง การ เดือน ชน เงินเดือน ปลัดอำเภอ ของนางแฆ วิจิตรลักษณ์ ๕๔๘-๕๕๐
 - จ. เรื่องกฎเกณฑ์การรับห้องขังผิด ของ หลวงศักดิ์ธรรมการ ๕๕๐-๕๕๓
๓. เรื่อง รายงาน ของกรรมการ พิจารณา การ เปิดแผนการงานการประชุมดับ ๕๕๓-๕๕๕
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติการจับอาวุธสถานที่ ชายทะเลทิศตะวันตก พ.ศ. ๒๕๗๘ ของนาย มิ่ง เถาห์เรณู ๕๕๕-๕๗๒
๕. เรื่องร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง วรรณกรรม และ ศิลปกรรม เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๘ ของนายทองม้วน อิตถากร ๕๗๒-๕๗๖

๖. ญัตติขอเบิกอภิปรายทั่วไปในเรื่องการที่รัฐ-
 ชาติจะชุกดอกลั่นค้อน ของนายทองอยู่ พนม-
 พนม ๕๘๖-๕๘๓
๗. เรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือนแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๘๘ ของ
 วรดิษฐ์ครุฑนเดทย ๕๘๓-๕๘๘
๘. เรื่องร่างพระราชบัญญัติอาชุนัน เครื่อง
 กระสุนัน ๑๓๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๘๘
 ของรณวรดิษฐ์ครุฑนเดทย ๕๘๘-๕๐๕

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๕๒๓	๓	ปราธาน	ประธาน
๕๕๗	๗	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๕๒๐	๓๓	ประสงค์	ประสงค์
๕๗๐	๓	ยก	ยก
๕๗๕	๓๖	กิจน	กิจน
๖๒๓	๕	ทศศ	ทศศ
๖๕๕	๓๗	กง	กง
๗๐๓	๓๕	อุบราชธานี	อุบราชธานี
๗๒๕	๓๗	นัง	นัง
๗๓๓	๒	ถ่าย	ถ่าย
๗๕๖	๓๕	ไร	ไร
๗๕๓	๓๕	-ราษฎร	ราษฎร
๗๕๗	๓๖	ดามาก	ดามารถ
๗๖๓	๖	กตทว	กตทว
๗๗๓	๓๗	บัญญัติ	บัญญัติ
๗๗๗	๓	กรรมจัดการ	กรรมจัดการ
๗๘๓	๒	ครว	ครว
๗๘๗	๕	ยวณ	ยวณ
๗๘๗	๓๗	คอง	คอง
๘๓๓	๒๐	เศรษฐ	เศรษฐ
๘๒๗	๒๐	เท	เท
๘๕๓	๕	ร้อยใจ	ร้อยใจ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๔๗๘ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๖ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๓ ท่าน
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๘, ๑๙
และ ๒๐/๒๔๗๘ วิสามัญ สมัยที่ ๒ ไม่มีผู้ใครขอแก้ไขอย่างไร เป็น
อันถือว่าที่ประชุมอนุมัติ กระทั่งตามของนายร้อยตรี ถัด รัตนพันธุ์
เรื่องตั้งกรรมการไต่สวนเรื่องราวตามหัวเมือง

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า
กระทั่งถามข้าพเจ้าไต่ถามตั้งแต่ชั้นที่ ๒ กันยายน พ.ศ. นี้ เวลา
ล่วงมาได้ ๖ เดือน ระหว่างนี้รัฐบาลอาจจะร่างพระราชบัญญัติให้เข้า
ในทำนองแก้ไขเรื่องนี้ได้ แต่ข้าพเจ้าได้ถามมาแล้ว เพราะฉะนั้น
ก็กระตาม คือเท่าที่ได้ทราบอยู่ในเวลานี้ว่า เมื่อราษฎรหรือหนึ่งคือ
พิมพ์หรือทูลกระหม่อมเจ้าพนักงานตามหัวเมืองคือคณะรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตั้งกันลงไปตามลำดับชั้นจนถึง

ผู้ต้องหาให้ ชนง แม่ ในบางเรื่องจะได้ตั้งกรรมการขึ้นได้ส่วน ก็
ตั้งข้าราชการในจังหวัดเดียวกัน.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้ท่านถาม และอ่านในกระทู้
ถาม

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
คือถ้าไม่ตั้งถามแล้ว ก็ไม่ทราบเรื่อง อยากจะให้ส่งมาชี้แจงทราบเรื่อง
เสียด้วย และในวันก่อนๆ ก็ได้ปฏิบัติมาเช่นนี้แล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอทำตามที่เคยกระทำมา

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านถามว่าการได้ตั้งเรื่องราวร้อง
ทุกข์ขึ้น คือไม่ต้องแต่งเหตุผลอะไร เพราะเหตุคุณทราบแล้ว

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
ถ้าไม่มีเหตุผลแล้วส่งมาชี้แจงทราบได้อย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่ คือไม่ต้องมีการอธิบาย ท่านถาม
ถามกระทู้ถามแล้ว รัฐบาลก็ต้องตอบ เหตุผลนั้นไม่ต้อง

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
ข้าพเจ้าถามตามคำถามที่ส่งมาสภาฯ แล้ว ที่เสนอประธานฯ ไป
ก็มีเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะอ่านคำถามที่ถามไปนั้นเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้ท่านถาม ข้าพเจ้าเห็นว่าท่าน
อ่านหนังสือเหตุผลด้วย ขออ่านใหม่

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่
แม่ ในบางเรื่องก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นได้ส่วน.....

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง นามเป็นเหตุผล ท่านไม่ของอ่าน ขอให้ท่านอ่านเฉพาะกระทู้ของท่าน ทว่าข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีว่า.....

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนเช่นนั้น นร่างที่ข้าพเจ้าเขียนไป ที่ข้าพเจ้าอ่าน เพราะฉะนั้นในเหตุขรรคมดาแล้วตามขรรคมดาเมื่อมีเหตุแล้วจึงจะมีผล ถ้าไม่มีเหตุแล้วจะมีผลเกิดขึ้นได้อย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ไม่ใช่ มีข้อบังคับ คือว่า เหตุผลนั้นไม่ต้องมีการอภิปราย ท่านเขียนแล้วได้แจกให้สมาชิกแล้ว ความคิดนั้นมีอย่างนี้ การได้ส่วนเรื่องรางวัลของทุกกระทรวงมาได้จัดทำไปโดยตรงไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการ แล้วก็ว่าข้อไปว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติอยู่อย่างไร ที่ท่านถามนั้น ที่ท่านมาอ่านเอาเหตุผลซึ่งไม่ควรจะอ่านซึ่งเป็นเรื่องอภิปรายไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่านอ่านตามข้อบังคับ

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ กล่าวอ้าง ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าไม่ได้อภิปราย เพราะว่ากระทู้ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งมา ๖ เดือนก่อนที่ประธานฯจะมีระเบียบ ไม่ผิดข้อข้อบังคับแต่ไม่ใช่อภิปรายด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ขอให้ท่านอ่านความกระทู้ที่ท่านเขียนมานั้น ร่างบนนั้นเป็นเหตุผล ทุกคนก็ได้ทำมาอย่างนี้แล้ว

ร.ต. ถึก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวอ้าง

ตาม ขรรณคามัน ต้อง มีเหตุ และ มีผล แต่เมื่อ ท่าน ประทาน ฯ ไม่ยอม
 ราชเจ้าอ่านก็ได้ ๑. การได้ส่งเรื่องราวร้องทุกข์ ที่รัฐบาลได้จัดทำ
 ไปโดยตรง ไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการพิจารณาเรื่องทุกข์ ที่รัฐบาล
 ได้ตั้งไว้คณะหนึ่งแล้ว รัฐบาลได้ปฏิบัติอยู่อย่างไร ๒. เพื่อรักษา
 ความยุติธรรม คือไปถ้าจะตั้งกรรมการได้ส่งเรื่องราวร้องทุกข์
 นอกจากตั้งข้าราชการแล้ว ถ้าจะให้คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้
 แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด ผู้แทนตำบล หรือคหบดีที่ควรแก่
 คุณวุฒิให้มีอยู่สักครึ่งหนึ่งด้วย จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด
 เพราะฉะนั้นทราบแต่ผลเท่านั้น เหตุไม่ค้องทราบ

นายกรัฐมนตรี กล่าว ว่า ราชเจ้าขอตอบปัญหาข้อ ๑. คือ
 เรื่องราวร้องทุกข์ต่าง ๆ นั้น รัฐบาลปฏิบัติอยู่ดังนี้ คือโดยปกติให้
 ส่งให้คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ได้ส่ง แต่ถ้าว่ามีเรื่องสำคัญ
 สมควรที่จะจัดเป็นพิเศษก็ตั้งกรรมการพิเศษไปได้ส่งเป็นเรื่อง ๆ ไป
 แล้วแต่กรณี ในข้อ ๒ ขอตอบว่า การที่จะให้ตั้งคณะกรรมการประ
 กอบด้วยผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด ผู้แทนตำบล หรือคหบดีที่
 ควรแก่คุณวุฒินั้น ในคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ซึ่งได้ตั้งประ
 จำไว้ ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมอยู่ด้วยแล้ว

ร.ค. ถก รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิบูลย์ กล่าว ว่า
 ราชเจ้าขอช้คำถามข้อที่ ๑ ว่า การที่ตั้งเรื่องให้กรรมการไปจัดการนั้น
 ขรรณคามันเมื่อกรรมการรับไปแล้ว ก็ได้ ไปตั้งกรรมการจากรัฐ-

บาดเอง หรือบางทีตั้งให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาหนีเอง ซึ่งข่มขู่ทำให้เสีย
ความยุติธรรมมาก ขอนแหนดะข้าพเจ้าขอซักถามว่ารัฐบาลเคยทราบ
หรือไม่ว่าเสียความยุติธรรมไปเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์

นายกรัฐมนตรี กล่าว่า ถ้าว่าเป็นเรื่อง บัตร ดนเทศ์แล้ว
คามธรรมดาก็ให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาหนีเอง

ร.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง กล่าว่า
ข้าพเจ้าขอซักถามข้อ ๒ ถ้าหรือข้อ ๓ ว่า ที่ข้าพเจ้าถามไม่ใช่บัตร
ดนเทศ์ ถามเพราะที่มีคดีมีคนอย่างแน่นนอน และถูกต้องไม่ตรงค่าตาม
ข้าพเจ้าถามว่าทำให้เสียความยุติธรรมจริงหรือไม่

นายกรัฐมนตรี กล่าว่า ก็ที่ปฏิบัติกันไปแล้วนั้น ข้าพเจ้า
เห็นว่าเจ้าหน้าที่เขาปฏิบัติไปโดยทางยุติธรรมจริงๆ มิได้เสียความ
ยุติธรรมอย่างจริงใด แล้วขออย่าอีกทีหนึ่งว่า ในเรื่องที่ว่าเกี่ยวเป็นเรื่อง
บัตรดนเทศ์นั้นจำเป็นอยู่เอง เพราะว่าไม่มีคดีกล่าวหา เพราะฉะนั้น
จำเป็นจะต้องสืบไปถึงผู้ที่เป็นผู้ถูกร้องทุกข์

ร.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง กล่าว่า
ในข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอซักเป็นข้อ ๓ ว่า ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีตอบว่า
ได้ มีคณะกรรมการ ประจำอยู่แล้ว จริงอยู่ แต่ที่ว่าคณะกรรมการ
ประจำอยู่นั้นถึงมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ด้วยก็จริง แต่จำอยู่ใน
พระนครไม่เห็นเหตุการณอะไรกว้างขวางทั่วไป ผู้ที่ร้องทุกข์นั้นโดย
มากเป็นคนยากจนอยู่หัวเมือง อะไรก็ไม่รู้เลย ก็จึงเข้ามา เมื่อไปถึง

ตั้งคณะกรรมการให้ตั้งขึ้น ดังมาทางนี้พิจารณาที่ย่อมไม่มีความจริง
ข้อนี้เพื่อให้พิจารณา และเพื่อรักษาความยุติธรรม รัฐบาลจะ
ให้ความยุติธรรมดีกว่าจะได้หรือไม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่าเป็นเรื่องนั้น เช่นเป็นต้นว่าในหัวเมือง
เราก็ตั้งกรรมการที่หัวเมืองลอบดงน หรือมีฉะนนั้นถ้าเราเห็นว่าเป็น
เรื่องสำคัญ เราก็ตั้งคณะกรรมการไปจากนั้นก็เดี๋ยว อย่างเรื่อง
เพชรบูรณ์เหล่านี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นเมืองที่อยู่ไกลกลางน้ำ กลางทาง
กลางดง เราก็ตั้งกรรมการไปไต่สวนถึงที่โน้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นที่ถามของขุนเสนาบดีดี เรื่องค่า
ภาษีรถยนต์และการจดทะเบียน

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่าเป็นที่
ถามของข้าพเจ้าได้คงค้างมาแต่คราวสมัยประชุมสามัญฉบับนี้ และ
มีข้อความดังนี้ ๑. รัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าพนักงานทะเบียน เจ้า-
หนาที่ตำรวจจังหวัดร้อยเอ็ด ยังเก็บค่าใบอนุญาต ค่าภาษีรถ-
ยนต์ ค่าธรรมเนียมสำหรับโดยตำรวจทุกสิ่งของจากร้อยเอ็ด ถึงสถานที่
บ้านไม่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งใช้ทางหลวงถมดินเต็มความอัตรามาแล้ว
หนึ่งงวดนี้ เพราะเหตุใด แต่เดี๋ยวนี้ก็คงเก็บเรื่อย ๆ มาจนบัดนี้
๒. ทางถมดินซึ่งรัฐบาลยังไม่ได้ถมหินถึง ๑๐๐ กิโลเมตรนั้น จะไม่
ออกค่าภาษีตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๖
อนุมาตรา ๖ ร้อยละ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือประการใด.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ คำถามยังไม่ครบที่เสนอไว้
 รณเดชาดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ กระ
 ฎามนข้าพเจ้ามีคงน ข้าพเจ้าขอเด่นอกะที่ถามว่ รัฐมนตรีว่าการกระ
 ทรวงมหาคไทยคังค่อไปน ๑. จะตั้งให้ตคคำภาษัรยชนครี่ดงร้อย
 ะยี่ดึบเปอรี่เช้นคักตามพระราชบัญญัติรยชนครี่ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา๖
 ๑ มาตรา๖ หรือไม ๒. เงินค่าภาษัคตามวงคัก ๑ และ๒ ซึ่งเจ้า
 หนาคี่เรียกเก็นไปเด่นอนั จะตั้งคกแก่เจ้าอรยชนครี่หรือไม รอ
 ให้คอบ

หลวงราชวณาวาสวดีดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาคไทย กล่าวว่ ข้าพเจ้ารคอบกระที่ถามในร้อ ๑ คังนั รัฐบาด
 ได้ ตั้งให้ ชฎมคคักตาม พระราชบัญญัติรยชนครี่ แก ไรเพิ่มเคิม พุทธ
 ศักราร ๒๕๒๒ เด่นคังเด่นอนั ๑ เมษายน พุทธศักราร ๒๕๒๒ ตาม
 พระราชบัญญัติรยชนครี่ แก ไรเพิ่มเคิม พุทธศักราร ๒๕๒๒ มาตรา๖
 ๑ มาตรา๖ บัญญัติไฉว่ “รยชนครี่สำรารนที่ไรการอยุ่ในจ้งหวค
 ที่ไมมีถนน หรือมีถนนคาคยาง หรือถนนหินมีความยาวคักว่ ๑๐๐
 กโถเมตร ให้เก็บภาษัคคักว่อคราคกกำหนดไว้ ร้อยละยี่ดึบ ” นน
 หมายคความว่ ฉะเพาะรยชนครี่สำรารนที่ไร เป็นปกคคอยุ่ในจ้งหวค
 หนึ่ง ๑ เท่านั้น จะนำไปไรหรือเคิมเราไปนจ้งหวคอื่นคด้วยยอมไมได้
 รับคความยกเด่นคความมาคราน ส่วนในร้อ ๒ รคอบว่ ถ้าปรากฎนั
 มอนว่ เจ้าหนาคี่จคกระเบียนเรียกค่าภาษัรยชนครี่ เก็นคว่อคราคกคัก

หนักไว้ ก็ต้องคืนให้เจ้าของรถยนต์ไป และโดยเหตุที่เป็นหัวข้อของ
การใช้พระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นการสำรวจว่าจังหวัดใดจะมีถนน
ถึง ๑๐๐ กิโลเมตรหรือไม่นั้น จะต้องกินเวลาดานานสักหน่อย การเรียก
เก็บอาจจะเป็นการที่เกินไปได้ แต่เมื่อได้สำรวจเสร็จแล้ว ถ้าหาก
ปรากฏว่าเรียกเก็บไปเกินก็จะต้องคืนให้ตามกฎหมาย

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอซักคือไปว่า กระทรวงของข้าพเจ้านับแต่จากระที่ใด ยันแต่วันที่ ๒
กันยายน จนถึงวันที่ ๖ เดือนกันยายนแล้ว แล้วเหตุใดท่านจึงไม่ได้สำรวจ
และไม่ได้ ได้จนถึงเรื่องที่ว่าเท็จจริงอย่างไร เพราะเหตุอะไรขอ
ได้ โปรดตอบ

น.ค. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า กระทรวงนั้นได้เป็นหลักฐานทั่ว ๆ ไป หรือจะ
กล่าวได้ว่าในข้อกฎหมายก็ไม่ปรากฏว่า ได้มีรายใดได้เรียกเก็บเงิน
ไปอย่างใดแล้วก็ไม่สามารถจะคืนให้ได้อย่างไร และถ้าปรากฏว่ามีราย
ใดที่เขาเรียกเก็บเงินไป การสำรวจได้ทำไปแล้วเสร็จแล้ว ปรากฏว่าได้
เก็บเงินไปจริงก็ย่อมจะต้องคืนให้ตามกฎหมาย ก็เมื่อไม่มีข้อเท็จจริง
ประการใดก็จะให้ ไปตั้งให้คืนอย่างไร เพราะว่าทางกระทรวงก็ไม่
ปรากฏว่าได้เรียกเก็บแก่ใครเพียงใดอย่างไรหรือไม่

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ท่านไม่

ได้สอบถามอธิบดีกรมตำรวจหรือว่าจึงเท็จอย่างไร ท่านได้สอบให้
แน่นอนในเรื่อง ๆ แล้วท่านจะนิ่งนอนใจ แล้วถ้าจะปล่อยให้เก็บไป
เรื่อย ๆ เช่นนี้ไม่เสียหายแก่ราษฎรหรือ

น.ค. หลวงข้ารงนาอาสวัตต์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่่า คือความเสียหายมันไม่มีอะไร เป็นคั้นว่่าเรามี
ความเข้าใจผิดกันในการตีความมาตรา ๖ คือเจ้าพเจ้าเห็นว่าเข้าใจผิด
ในเรื่องว่่า ถ้าในจังหวัดคั้นนี้มีถนนยาวกว่่า ๓๐๐ กิโลเมตรนึ้ เราก็เก็บ
ภาษีค้่ากว่่าอัตราร้อยละ ๒๐ แต่ท้งนี้ไม่ได้หมายความว่าได้ค้่าไปเก็บ
ไปตามจังหวัดอื่น ข้อค้่าท่านตีมาชกผู้ค้่ากั้่ตามนึ้ ในกั้่ตาม
ได้ปรากฏว่่าราษฎรจากร้อยเอ็ดเดินทางไปขอนแก่น เพราะฉะนั้น
ถึงแม้ว่่าจะมีถนนเกินกว่่า ๓๐๐ กิโลเมตร ก็หาได้ รับความยกเว้นตาม
มาตรา ๖ และ อนุมาตรา ๖ ไม่ การที่จ้่าเรียกเก็บ ก็ต้องเรียกเก็บ
ตามอัตรา

ขุนเด่นาสัตต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า เจ้าพเจ้า
ขอชกเป็นครั้งที่ ๓ ค้่าว่่า ถนน เราได้ตกลงเก็บกันไว้แล้วว่่าเฉพาะ
ที่รัฐบาลได้เข้าค้่ามครอง แต่ทางต้ายนค้่าได้ สับสว่นหรือไม่ว่่าเป็น
กำลังแรงของราษฎรที่ได้กระทำขึ้นค้่าแต่ครั้ง สิบบูรณาญาตีทริราช
รัฐบาลเรานั้หาได้บำรุงค้่าอย่างใดไม่ เราได้ทำของเราขึ้นเอง เพราะ
เหตุค้่าท่านจะส่งเคราะห์เข้าในถนนหลวงค้่าหรือ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่อยู่ในเรื่อง

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอชี้ว่า ทางฝ่ายนักความจริงรัฐบาลแต่ครั้งสัมปณานาฎิภิราชได้
ออกเกณฑ์แรงราษฎรมาทิมเป็นทางหลวงจากร้อยเอ็ด แต่มาบัดนี้
รัฐบาลของเราเพิ่มเข้าไปครอบครองยังไม่ได้จัดการให้สัมประสงค์
และได้ทิมเพียง ๕๐๐ เส้น รัฐบาลนี้จะยกเอาเป็นถนนหลวงตาม
พระราชบัญญัติรถยนต์นี้ด้วยหรือ

ประธานสภาฯ กล่าว่า ไม่เกี่ยวกับเรื่องที่ได้ทำมาแต่ก่อน
หรือทำมาที่หลัง ท่านถามว่าจะให้รถโดยสารรถยนต์ เพราะฉะนั้นจะไป
เกี่ยวกับถนนที่ทำมาก่อนมาหลังอย่างไร

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าว่า ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นประเด็นเกี่ยวกับทำรัฐมนตรีกอบมาแต่ที่ว่า ท่านถือว่า
เป็นถนนหลวงจากร้อยเอ็ดถึงขอนแก่น เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่ข้าพเจ้า
จะขอชี้ให้เห็นแก่ความ

น.ค. หลวงจำรงนาฎาดีศรี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าว่า คือว่าขอตอบโดยสรุปว่า ในเรื่องพระราชบัญญัติ
รถยนต์ แกะไรเพิ่มเติม สภาฯ นี้ได้ผ่านไปแล้ว เจ้าหน้าที่จะได้
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้นโดยเคร่งครัดอยู่แล้ว และถ้าปรากฏว่า
ถ้ามีเจ้าหน้าที่ได้มีการเก็บเงินไปอย่างไร เจ้าหน้าที่ก็ต้องคืนให้ตาม
กฎหมาย บัญหาก็คืออยู่ว่าเราไม่มีข้อเท็จจริงกัน เราคาดกันในเรื่อง
ถนนรถ กระทรวงก็ไม่อาจจะสนองค่าตอบแทนได้อย่างไร ก็คือว่าท่านควร

จะแสดงว่าโตมิในกรณีใดบ้าง ซึ่งเจ้าพนักงานได้เก็บภาษีเป็นการผิด
 กฎหมาย และไม่คืนให้ ถ้าในกรณีเช่นนั้นกระทรวงมหาดไทยก็จะได้
 ดับส่วนและปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย และที่ว่าจะลดความ
 มาตรา ๖ ได้หรือไม่นั้นก็ได้ออกแล้วว่า ถ้ากรณีอยู่ในกฎเกณฑ์ที่จะ
 ลดได้ ก็ว่าจะผ่อนผันได้ ถนนในจังหวัดนั้นที่คาดยาวหรือกมหิน
 ๑๐๐ กิโลเมตรก็ดี หรือไม่มีกมหินก็ดี ในจังหวัดนั้นเราก็ตกให้เก็บ ๒๐
 เพอร์เซ็นต์อยู่แล้ว ก็เมื่อจังหวัดโตมิถนนคาดยาวกมหินเกินกว่า ๑๐๐
 กิโลเมตร ก็ต้องเก็บตามข้อกำหนดอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นควรจะ
 มีข้อเท็จจริงว่ามีกรณีใดที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการผิดตามกฎหมาย กระทรวง
 มหาดไทยจะได้ดับส่วนให้

ขุนเด๋มาด้ด้ดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวต่อ ว่าพี่เจ้า
 ขอขกรณีพิเศษ จะได้หรือไม่ จะให้เห็นความจริงเพียง

ประธานสภาฯ กล่าวต่อ ไม่ใช่ ครบ ๓ ครั้งแล้ว เมื่อท่านจะ
 ถามอย่างไร ขอให้ถามที่หลัง กระทรวงระดมนายแจะ อัจฉกษณ์

นายแจะ อัจฉกษณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวต่อ
 ว่าพี่เจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นการด่วน
 ว่า ๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจังหวัดสิงห์บุรี ใช้อำนาจจำคุกของ
 พันธนาการกับผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งอยู่ในประเภทความผิดเล็กน้อย
 หรือมีชื่อนามมิได้ระวัน โดยผู้นั้นค่าตัวยังมีได้ พิพากษาว่ามีความผิด
 รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ ๒. หากได้ทราบจะตั้งเป็นการด่วนให้เจ้า

หน้าที่ผ่อนผันการจำของด้วยเครื่องพันธนาการ แก่ผู้ต้องหาในคดีตั้ง
กล่าวแต่ความข้อ ๓ จะรับหรือไม่ประการใด ๓. การกระทำ
ของเจ้าหน้าที่ตั้งกล่าวแต่เป็นการชอบด้วยกฎข้อบังคับ หรืออย่างไร

น.ค. หลวงข้าราชการอาวุโสดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าว่า ก่อนที่จะตอบกระทู้ถามทั้ง ๓ ข้อนี้ ขอตอบในหลัก
การเดียวกัน คือว่าในเรื่องนี้เรามีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องพันธนาการ
และการจองจำบุคคลที่คุมขังใน เรือนจำมีอยู่มาตราหนึ่ง ซึ่งเกี่ยว
กับกระทู้ คือในข้อ ๘ ที่กล่าวว่า คนที่คุมขังโดยเจ้าพนักงาน
ผู้มีหน้าที่ฝากขังไว้ก็ดี คนที่คุมขังระหว่างไต่สวนคดี คนที่คุมขัง
ที่ศาลยังไม่ได้อัดขังก็ดี ความปกติไม่ฟ้องจำด้วยเครื่องพันธนาการ
ใดๆ เว้นไว้แต่คนที่คุมขังด้วยคดีอุกฉกรรจ์ จะต้องจำตรวนเพื่อ
ไม่ให้หลบหนี โดยสถานที่คุมขังไม่แข็งแรง หรือเป็นคนดุร้าย กรณี
จะแยกขังไว้ต่างหากโดยเฉพาะก็ไม่มีห้องขังพอ ต้องจำตรวนไว้
ต่างหาก ดังนี้แต่ก็ให้มนุษยชากรเรือนจำกระทำได้ แต่ถ้าเรือนจำ
ใดมีกำแพงห้องขังก่อสร้างด้วยถาวรวัตถุ เช่นคอนกรีต หิน มีห้อง
ขังพอจะแยกได้แล้ว ก็เป็นอันไม่ต้องจำแก่คนจำพวกนี้ เพราะ
ฉะนั้นตามกระทู้ถามนี้ โดยหลักการแล้ว บุคคลซึ่งฝากขังก็ดี ซึ่ง
ระหว่างไต่สวนคดี หรือซึ่งระหว่างพิจารณาพิพากษา ไม่ฟ้องจำประ
การใด เว้นไว้แต่ถ้าผู้ต้องหาในคดีอุกฉกรรจ์และที่คุมขังไม่แข็งแรง
ประการหนึ่ง หรือว่าผู้คุมบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มันด้ายดุร้ายชอบรัง-

แกผู้ยื่นประท้วงหนึ่ง ใน ๒ ประการนี้ข้อบังคับให้อำนาจผู้บัญชาการ
 เว้นจำกระทำกรประการใดประการหนึ่งตามข้อบังคับนี้ ฉะนั้นเพราะเหตุ
 ฐานข้อ ๓ ข้อตอบว่า ความที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง จังหวัดสิงห์บุรี ได้
 ใช้อำนาจจำของเครื่องพินนาการ แกผู้ต้องหาในบางกรณีนั้น รัฐ
 บาลได้ทราบแล้ว เหตุผลที่ได้กระทำไปเช่นนั้นเนื่องจากสถานที่คุมขัง
 จำกัดและไม่แข็งแรง จึงยังเกิดความจำเป็นที่จะต้องกระทำในบาง
 ครั้งบางโอกาส โดยพิจารณาถึงบุคคลที่ต้องหาไปเฉพาะราย หา
 ได้ทำพำเพื่อเสมอไปไม่ ทั้งนี้หวังประโยชน์ในการควบคุมและ
 ปราบปรามเป็นสำคัญ ๒. ความที่ได้แถลงไว้แล้วในข้อ ๓ ถ้าผู้
 ต้องหาเป็นผู้สมัครจะได้รับคามผ่อนผัน ทางการกักขังปฏิบัติคาม
 ได้ ๓. เนื่องจากความจำเป็นดังกล่าวแล้วในข้อ ๓ นั้น การกระทำ
 ของเจ้าหน้าที่นั้นกักขังอยู่ภายในเขตครองกฎหมายที่จะกระทำได้

นายแหว อัจฉนดิษณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่
 ว่าควบคุมเป็นข้อแก้ตัวไปในทางที่ว่า ความมั่นคงของที่กักขังนั้นไม่
 เพียงพอ ฉะนั้นเรื่องจำสิงห์บุรีได้สร้างมา ๒-๓ ปีนี้ เป็นราคาหั้น
 บาก และแข็งแรงพอ ข้อตอบของเจ้าหน้าที่ที่ว่าไม่แข็งแรงพอนั้น
 ขอนรภาพเจ้าขอยืนยันว่าไม่เป็นความจริง ข่าพเจ้าเห็นไปในทางที่ว่า
 วิจารณ์ที่ได้กระทำมาแล้วนั้น คู่ค้าายประหนึ่งว่าเอาผู้ต้องหาไปจำไว้
 ครอบงำเช่นนั้นเป็นการปราบปราม.....

ประจวบสภาว กล่าวว่ ขอให้ท่านชก ท่านไปอธิบายเสียแล้ว

นายแฉะ อัจฉริยะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่
ใครที่จะขอทำนรัฐมนตรีเพื่อกำขบให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ค้อกฎข้อบังคับ
ให้ถูกต้องตามกาณะเทศะ อย่าให้หนักหน้อ ท่านก็จะเป็นที่พอใจ ร้อ
แกศวทงหลายแห่งที่เอนไปคงนหนยอม.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านค้องตาม ไม่ใช่อภิปราย

นายแฉะ อัจฉริยะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่
ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอร้องค้อท่านรัฐมนตรีว่ ในเรื่องนี้จะกำขบให้
ตรงค้อกฎข้อบังคับจะค้อหรือไม่

น.ต. หลวงข้ารงนาวาตรี ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่ เรื่องนี้เดิมทีเคยว่ท่านผู้ค้องค้อตามค้อ ย่นค้อว่
ไปยัง กระทรวงมหาดไทย และ กระทรวงมหาดไทย ค้อตอบไป
ยังจังหวัดสิงห์บุรีแล้ว ก็ได้รับ คำข้แจงมา แล้ว ภายหลัง ผู้ค้อง
ค้อตามก็ค้อ ค้องค้อตามมา กระทรวงมหาดไทยก็ค้อ พิจารณา
แล้ว เห็นว่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไปนั้นในบางกรณีก็ค้อทำตามข้อบ้ง-
ค้บ แต่อย่างไรกค้ ในการที่กระทรวงมหาดไทยค้อตอบตามไปเช่น
นั้นก็ยอมแสดงอยู่แล้วว่ ได้มีการควบคุมและเอาใจใส่อยู่ในเรื่อง
ที่ค้อค้อบ้งค้บซึ่งกระทรวงค้อวางไว้ เพราะฉะนั้นก็หวังใจว่การค้อ
ตามนั้นค้อตามมานานแล้ว และเมื่อท่านผู้ถามไม่มีข้อค้อใจว่เจ้าหน้าที่
ค้อกระทำอะไรเพิ่มเติมลงไปอีก ก็หมายความว่าค้อค้อค้อมความประ-
ค้องค้ออยู่แล้ว

นายแรม อัจฉริยะ ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่
เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงว่าเจ้าหน้าที่ได้
ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแล้ว ข้าพเจ้าก็พอใจ

ประธานสภา กล่าวว่ กระจุกถามรอง นายแรม อัจฉริยะ
เรื่องการเงินเดือนเงินเดือนปลัดอำเภอ

นายแรม อัจฉริยะ ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี กล่าวว่
ข้าพเจ้ารอดกระจุกถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่ ๑. ข้าพ
เจ้าทราบว่ปลัดอำเภอที่ได้รับเงินเดือนอยู่ ๕๐ บาท ก่อนวันประกาศ
พระราชกฤษฎีกา กำหนดอัตราเงิน เดือน ข้าราชการ พลเรือนสามัญ
พุทธศักราช ๒๔๗๗ และเวลาดังกล่าวได้รับอยู่ในอัตราเดิม แต่ต่อมา
ก็ได้รับค่าแห่งไปเป็นปลัดอำเภอในภายหลังกลับได้รับเงินเดือน ๕๒
บาทในอัตราซึ่งค่าตามพระราชกฤษฎีกาก่อนคนเก่า ดังนั้นความ
จริงเพียงไร ๒. ถ้ามีความจริงจะคิดปรับปรุงให้ปลัดอำเภอคน
เก่าได้รับเงินเดือนในอัตราซึ่งค่า ๕๒ บาทหรือไม่ ๓. หากได้
ปรับปรุง จะคิดให้นับแต่ วันที่ได้ ประกาศ พระราชกฤษฎีกา นั้น หรือ
อย่างไร อนึ่งกระจุกถามที่ข้าพเจ้าได้ตั้งถามมาแต่ก่อน ต่อมาได้ทราบ
ว่ได้จัดการ โดยทางการให้เป็นไปตามกระจุกนั้นบ้างแล้ว แต่ยังไม่
ละเอียดพอ ด้วยเหตุนี้จึงขอรับคำตอบ

น.ค. หลวงอำรรณาภิบาลวิเศษ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอตอบกระจุกถามตามลำดับ ดังนี้ คือ

๓. แต่เดิมก่อนประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตำแหน่ง กระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๗ ปลัดอำเภอได้รับเงินเดือนอย่างค่า ๕๐ บาท ครั้นต่อมาเมื่อได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาแล้ว อัตราเงินเดือนปลัดอำเภอได้เปลี่ยนเป็นมีอัตรา ๕๒ บาทอย่างค่า แต่เพิ่งถึงเกิดว่าพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ได้ประกาศเมื่อวันที่ ๓๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๗ ส่วนในการทำงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ จำต้องทำตัวรอขอตั้งเงินไปตั้ง แต่ ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๖ อันเป็นเวลาดอกเบี้ยที่พระราชกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ขอตั้งเงินไว้ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ สำหรับตำแหน่งปลัดอำเภอ ๕๐ บาทให้เป็น ๕๒ บาท โดยเหตุนี้ปลัดอำเภอซึ่งได้รับเงินเดือน ๕๐ บาทจึงคงได้รับ ๕๐ บาทอยู่ตามเดิม แต่ใน พ.ศ. ๒๕๑๗ ปลัดอำเภอที่ได้รับ ๕๐ บาทได้เดือนขึ้นเป็น ๕๒ บาทตาม พระราชกฤษฎีกาแล้ว ส่วนผู้ที่ได้รับตำแหน่งปลัดอำเภอภายหลังกลับได้รับก่อนคนเก่า นั้น เป็นด้วยเหตุดังนี้ คือตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๖๓ และ ๖๕ บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พิจารณาบรรดาศักดิ์ สดับแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นราชบุรุษ พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้ และผู้ที่มีความสมัครใจมาตรา ๖๐ ซึ่งมีคุณสมบัติสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งเข้ารับตำแหน่งได้ ฉะนั้นเมื่อได้บรรดาศักดิ์แล้ว และผู้นั้นสอบได้ก็ย่อมมีสิทธิได้รับ

อัตราเงินเดือนชั้นต่ำของตำแหน่ง ๕๒ บาท ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติกำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๗๒ มาตรา ๕ ๒. ปลัดอำเภอที่ได้รับเงินเดือน ๕๐ บาทนั้น กระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้ได้รับอัตราชั้นต่ำของตำแหน่งแล้ว คือ ๕๒ บาท ๓. เงินที่เพิ่มให้เป็นเดือนละ ๕๒ บาทนั้น คือเพิ่มให้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ เป็นต้นไป คือคงแต่วันที่ได้มีงบประมาณ งบประมาณนี้จะขอให้ตั้งแต่วันประกาศพระราชกฤษฎีกาไม่ได้ เพราะไม่มีงบประมาณ และเป็นงบประมาณคนละปี

ประธานสภาฯ กล่าววา กระทู้ถามของหลวงศักดิ์ศิรินการ

พ.ศ. หลวงศักดิ์ศิรินการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าววา ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ตามกรณีที่บ้านเจ้าจะถามต่อไป ก็เพราะว่าตามสถานที่ต่าง ๆ ของมณฑล หองรังไว้ ๒ ประเภท คือ ก. หองรังมัด ข. และหองรังที่ไม่มัด ๑. รัฐบาลได้วางกฎเกณฑ์ความนึกไว้อย่างไรบ้างว่า ความนึกสถานที่จึงควรตั้งหองรังมัด และความนึกสถานที่จึงควรตั้งหองรังที่ไม่มัด

น.ศ. หลวงชำนาญาวาสอดิศักดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าววา ตามนัยแห่งกระทู้ถามนั้น ก็ว่าทางราชการหาได้วางกฎเกณฑ์ในเรื่องการรังไว้ซึ่งไรไม่ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าหองรังข้าวแดงมีอย่างเดียว ไม่มีหองรังมัด

พ.ศ. หอวงศักรณการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอชี้ข้อ ๒ ต่อไป ได้ทราบว่ามีจังหวัดอุดรฯ เจ้าพนักงาน
คำรวจภูธร จับครูโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรฯ ซึ่งห้องมีคดีย่อยหลายอัน
ในกรณีซึ่งตั้งว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ แต่ตามทางได้ส่งไม่ได้ความ
จริงทางการทราบหรือไม่

น.ศ. หอวงศาภิบาลจังหวัด ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวตอบว่า คำตอบที่ข้อ ๒ นี้ก็คือว่า ได้ตอบในเบื้องต้น
กันแล้วว่าไม่มีห้องขังมีคดีย่อย เพราะฉะนั้นข้อที่ทางตำรวจจะไปขังมีคดีย่อย
ซึ่งไม่ได้ ได้สอบถามไปยังจังหวัดอุดรฯแล้ว ก็ได้ตอบมาว่าหาได้จัด
ห้องขังมีคดีย่อยอย่างไรประการใดไม่ โดยเหตุที่ว่าห้องขังในท้องที่
ต่าง ๆ อาจจะมีคดีย่อยกัน ก็คือว่าในบางแห่งทำเป็นตึกกรงแต่ก็มีแสง
สว่างตลอดได้ แต่ที่บางแห่งมีห้องขังห้องเดียวกัน แต่แบ่งเป็น
๒ ตอน คือสำหรับชายห้องหนึ่ง สำหรับหญิงห้องหนึ่ง คือบาง
แห่งมีพวกมูตหรือว่าบังตามืดไว้ เพื่อไม่เป็นการอูจาด และในบาง
แห่งก็ใช้ห้องธรรมคา เพื่อใช้คุมขังผู้ต้องหา ซึ่งเห็นสมควรว่าจะให้
เกียรติยศ เป็นการระเพาะเรื่องระเพาะราย เพราะฉะนั้นรูปของห้อง
ขังนั้นจึงได้มีรูปร่างต่าง ๆ กัน แต่ไม่มีลักษณะเป็นห้องขังมีคดีย่อย
ที่คุมขังที่ถามนั้น คือรวมความก็ว่าเป็นห้องขังธรรมคา ไม่ได้เป็น
ห้องขังมีคดีย่อยแต่ประการใด

พ.ศ. หอวงศักรณการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าว

ราชเจ้ารชโยนิย์ รอดวงผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมาแจ้ง คนไม่มี
มีแสงสว่าง ท่านใคร่ทราบรายงานว่าอย่างไร จึงว่าไม่มีห้องรังมืด โดย
มากมีห้องรังอยู่ ๒ อย่างเต็ม

น.ค. ทอดวงข้าราชการผู้ดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวไว้ ได้กล่าวมาแล้ว ระเบียบในกรมตำรวจไม่มีการ
รังมืด แต่รูปร่างของห้องรังนั้นมีรูปร่างลักษณะต่างๆ กัน บางที่
ท่านอาจจะเข้าใจว่าเป็นการรังมืดก็ได้ เพราะว่ามีบางแห่งก็มีมืด บาง
แห่งก็เป็นห้องรวมคางได้กล่าวมาแล้ว และบางแห่งเป็นห้องเดี่ยว
กัน แสงสว่างไม่มากนัก ถ้าหากว่าไม่มีแสงสว่าง เสียเลยเป็น
ห้องรังมืดแล้ว ตามผู้ถูกรังอยู่ในนั้นเช่นนั้นแล้วก็จะอาจจะตายเสียก่อน
ก็ได้ ในเรื่องนี้ก็ได้สอบถามไปยังจังหวัดนครราชสีมาแล้ว จังหวัดนคร
ราชสีมาตอบว่าไม่มีห้องรังมืด ได้ใช้ห้องรวมคางนั่นเอง

พ.ค. ทอดวงข้าราชการผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวไว้
ว่าราชเจ้าเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะบอกมากไม่ตรงกับความจริง ที่จริงเรื่อง
ราชเจ้ารอดวง.....

ประจวบคีรีขันธ์ กล่าวไว้ เรืองนเป็นเรื่องขอเท็จจริงซึ่งจะได้
แจ้ง ก็เมื่อรัฐบาลยื่นยื่นเช่นท่านจะมาโต้แย้งเป็นการเกยกันไป

พ.ค. ทอดวงข้าราชการผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าว
ไว้ ถ้าหากว่า มีห้องรังมืด อย่างที่ราชเจ้ากล่าวไว้ ท่านจะจัดการอย่างไรบ้าง

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ามีไม่ได้ เพราะว่ามีมันฉิด ใครไปทำเขาก็เป็นฉิด และจึงหวัดต่อพระเจ้าเจ้าก็ได้ ไปดูมาแล้ว ห้องซึ่งตำรวจก็ไม่เห็นมีฉิด เห็นว่าเป็นไปตามแปลนของกระทรวงทุกประการ คือว่าลักษณะของห้องซึ่งมีอยู่อย่างไร และตั้งแปลนอย่างไร ก็เป็นไปตามแบบของกระทรวงที่ใดตั้งไปนั่นเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีหมดเวลาแล้วสำหรับกะที่ รายงานของคณะกรรมการพิจารณาเบ็ดเตล็ดรายงานการประชุมฉบับ ข้าพเจ้าขอให้ ทประชุมอนุมัติในเรื่องนี้

นายเทียบ นันทแพศย์ กรรมการ กล่าวว่ามี รายงานการประชุมฉบับของสภาฯ ตามที่ได้สั่งให้คณะกรรมการพิจารณาเบ็ดเตล็ดรายงานการประชุมฉบับไปพิจารณานั้นมีอยู่ด้วยกัน ๓ เรื่อง คือ เรื่องที่ ๑ เรื่องพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ๒. เรื่องพระราชบัญญัติภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ๓. เรื่องขอให้รัฐบาลสยามลงนามในเรื่องโคเวตยาของอินเดียและพม่า โดยที่ในข้อ ๑ เรื่องพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาตัดข้อความบางตอนออก เพราะเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ มีผู้อภิปรายไปในทางกีดกันของทหาร ซึ่งทางราชการทหาร จำเป็นจะต้อง ส่งคนไว้ นอกจากนั้นก็ไม่มีการคัดทอนแก้ไขอย่างใด ในข้อ ๒ เรื่องพระ

ราชบัญญัติ พิกัด ภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๗
 ฉบับที่ ๓ นั้น ในเรื่องนี้ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว คณะกรรมา-
 ธิการไม่ได้มีการคัดทอนแก้ไขอย่างใด คณะกรรมาธิการเห็นควรให้
 เปิดเผยได้ และในข้อ ๓ เรื่องขอให้รัฐบาลสยามลงนามในเรื่องโควตา
 ยางของอินเดีย และ พรมานั้น ในเรื่องนี้ คณะกรรมาธิการได้คัดข้อ
 ความบางตอนออก เพราะข้อความนั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์อันอาจ
 จะทำ ความกระทบกระเทือนถึง ความสัมพันธ์ไมตรี ระหว่าง ประเทศได้
 คณะกรรมาธิการจึงได้คัดออก นอกจากนั้น คณะกรรมาธิการไม่ได้
 มีการคัดทอนอย่างไร คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าทั้ง ๓ เรื่องนี้ควรจะ
 ออกเปิดเผยได้ ดังที่ได้รายงาน มายังสภา ฯ แล้ว จึงขอประธาน
 ออนุมัติต่อที่ประชุม

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า ไม่มีผู้ใดคัดข้อ จะถือว่าที่ประชุม
 ออนุมัติ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ แก้ไขเพิ่มเติม ของ
 นายสุวรรณ มหัทธภาคานะ

นายมิ่ง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
 ว่า ผู้เสนอนั้นไม่ได้มา ขอให้เลื่อนไปพิจารณาในวันหลัง

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า เพราะฉะนั้นจะได้เลื่อนไป ผู้เสนอไม่
 มา ร่างพระราชบัญญัติการจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลที่ระนองของ
 นายมิ่ง

นายมิ่ง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว

ว่า เหตุที่ข้าพเจ้าได้เสนอพระราชบัญญัตินี้มากก็เพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติจัดการบำรุงสถานที่ชายทะเลที่ระยองฉะฉานตก พุทธศักราช ๒๔๖๘
 วัตถุประสงค์ในการที่จะเพิ่มเติมจัดตั้งกรรมการ ตาม พระราชบัญญัติ
 เดิมนี้ การตั้งกรรมการมีอยู่ทำให้เสียจากกระทรวงมหาดไทย ๑
 นาย กระทรวงการคลัง ๑ นาย กรมรถไฟ ๑ นาย คำเนิการเป็น
 สภา และมีภาวะเป็นนิติบุคคล ส่วนรายได้นั้นก็เก็บจากภาษีจังกอบ
 ในเขตที่ประกาศบำรุงนั้น กิจการเท่าที่กรรมการสภาและเจ้าหน้าที่
 บำรุงชายทะเลที่ระยองฉะฉานได้ดำเนินมาไม่ได้ผลดีมีความมุ่งหมาย ตาม
 พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติเดิมมีให้บำรุงการคมนาคม การ
 ประปา การไฟฟ้า ออกแบบแผนผังเมือง การปลูกสร้างโรงเรียน
 การโยธา และการตำรวจในเขตนั้นให้ดีขึ้น แต่การปฏิบัติ
 เท่าที่เป็นมาไม่ได้ผล การบำรุงเฉพาะการคมนาคมส่วนมากที่ทำอยู่
 ก็ทำโดยเจ้าหน้าที่กรมโยธาเทศบาล ซึ่งใช้จ่ายเงินในงบประมาณ
 แผ่นดิน หาใช่ใช้จ่ายเงินรายได้ของสภาจังกอบไม่ ส่วนการอื่นๆ
 เช่น การประปา การไฟฟ้า สาธารณสุข การโยธา ไม่มีเลย ยัง
 ไม่มีเลย แต่ส่วนภาษีจังกอบนั้นพอเมืองต้องเสียอยู่เสมอมา นับว่า
 เป็นการเดือดร้อนแก่พดเมืองเป็นอย่างยิ่ง คือถ้าเงินที่ต้องเสียภาษี
 ไปนั้น ถ้าได้จัดการบำรุง ตามวัตถุประสงค์ แห่ง พระราชบัญญัติเดิม
 แล้ว พดเมืองจะไม่รู้สึกน้อยใจแต่ประการใด เพราะประโยชน์ที่
 เราได้รับย่อมมีอยู่ แต่การที่เก็บภาษีแล้วขาดการบำรุงเช่นนี้ พด-

มองในเขตแดนที่เขตรอบเบนนอนมาก เท่ากับอยู่เขตแดนใด มีเจ้าหน้าที่
 ประจำของสถานที่บางรายที่เดนน้อยเป็นจำนวนมาก เงินที่เก็บมา
 ส่วนมากก็จ่ายไปเป็นเงินเดือนเจ้าหน้าที่ประจำหมดไป ความรู้สึก
 ของข้าพเจ้าเห็นว่า เหตุที่พระที่นั่งเนื่องจากการเลิกกรรมการไม่เป็น
 การถูกต้อง จึงขอเสนอพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อได้จัดการแก่พระ
 ราชนิเทศให้ มีการเลิก กรรมการ โดยให้พลเมืองผู้เสียภาษีได้
 เลิกผู้แทนของเขาเข้าร่วมรู้เห็นด้วย เพื่อจะได้เกิดผลแก่พลเมืองตาม
 สมควร และให้ ได้ผลดีมีความมุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัติเดิม จึง
 ขอให้สภาฯ นี้ได้ โปรดรับหลักการไว้พิจารณาด้วย ขอจากข้าพเจ้า
 ขอประทานให้ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ได้มีโอกาสกล่าว คือไป

นายแฉะ ยืนพนฺธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวต่อว่า ถอน
 ที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายคือไป ข้าพเจ้า อยากจะขอให้ ท่านเจ้ารองยุติ
 ได้ขอเพิ่มหลักการในเรื่องนี้เสียก่อน เพราะว่าได้ตกลงกันได้แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า เพิ่มหลักการอย่างไร ขอให้จำดำ
 หรับตามร่างที่เจ้าหน้าที่เสนอมา

นายแฉะ ยืนพนฺธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวต่อว่า ถอน
 ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับร่างรายที่เลิกที่คณะอื่นกัน ข้าพเจ้าได้
 ตั้งใจ ที่จะเสนอพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม มาฉบับหนึ่งเหมือนกัน
 ถ้าหากว่าสภาฯ นี้จะได้อนุมัติให้ เจ้ารองยุติ เพิ่มหลักการ ขึ้นไปอีก
 ได้แล้ว ข้าพเจ้าจะได้ไม่ต้องเสนอพระราชบัญญัติมาใหม่ ซึ่งจะได้
 ไม่เป็นการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหลายครั้ง

ประชาชนสภาฯ กล่าวหา ยังไม่มีการขอเพิ่ม เพราะฉะนั้นให้พิจารณาเฉพาะพระราชบัญญัตินี้

นายเช ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวหา คือว่าเจ้าของญัตติเดิมถึงที่จะเพิ่มเติมได้

ประชาชนสภาฯ กล่าวหา มีเท่านั้นเอง ขอให้จำในบัลลังก์ มันเป็นอนาคค

นายเช ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวหา คือเจ้าของญัตติเดิมถึงที่จะขอเพิ่ม บัดนี้ก็ได้อื่น.....

ประชาชนสภาฯ กล่าวหา ยังไม่ได้ยื่น

นายเช ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวหา เจ้าของญัตติจะเสนอเดี๋ยวนี้

ประชาชนสภาฯ กล่าวหา เสนอเดี๋ยวนี้ก็ต้องเสนอมาตามลำดับข้าพเจ้าต้องตรวจก่อน คือฉันขอให้อีกในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องลงไปหรือทำอะไรก็ตามเรื่องของท่าน แต่ฉันต้องว่าในเรื่องนี้ ถ้าท่านจะอภิปรายก็ต้องอภิปรายสำหรับเฉพาะเรื่องนี้

น.ต. หอดวงสว่างนาวดำดัดดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวหา ในเบื้องต้นที่จะควรเรียนให้ทราบก็คือว่า สภานี้ได้เป็นประโยชน์ถึงที่ท่านสมาชิกได้เห็นว่าเป็นประโยชน์หรือไม่ คือกระทรวงมหาดไทยก็เห็น อยู่เหมือนกันว่า ประโยชน์ที่สภานี้ได้ทำ

ไปนั้น ได้ทำไปไม่สมด้วยความตั้งใจใน ความมุ่งหมายแห่งร่างพระ
 ราชบัญญัติ แต่กว่าที่ กล่าว ว่าร่างนี้ไม่ได้ทำประโยชน์อะไรด้วย
 เดยนั้น เป็นการที่เกิน ความ เป็นจริงไป เพราะเหตุว่าได้มีหลายสิ่ง
 หลาย อย่าง ที่ร่างได้ ให้มีประโยชน์อื่น เป็นต้นว่าในการ บำรุง
 ถนนหนทางเป็นต้น ให้มีตลาด การจัดให้มีแพทย์ของสภา ในการ
 ที่เก็บไม่ได้ โดย เค็มที่นั้น ก็ เพราะเหตุว่า ภาษีจังกอบ ซึ่ง ผู้ที่อยู่ใน
 เรดนั้นไม่ยอมเสียให้ เงินซึ่งนำมาสำหรับจ่ายไร้อยกยอมไม่มี
 เป็นธรรมดา กระทรวงมหาดไทยได้ พิจารณาเรื่องนี้และเห็นควรว่า
 จะแก้ไขเช่นเดียวกับสมาชิกอื่นเหมือนกัน แต่หากว่าในเรื่องนี้เกี่ยวกับ
 การเทศบาต ซึ่งเราจะทำได้ทำในเวลาต่อไป โดยฉะเพาะก็คือการเปิดย
 สภาหัวหินให้เป็นเทศบาต ซึ่งหวังว่าจะทำได้ทำในปีหน้า ดังนั้นเป็นต้น
 ส่วนร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเสนอมา ในพระราชบัญญัติเดิมก็มี
 ข้อความ เป็น การ เพียงพอ อยู่แล้ว คือว่า ใน พระราชบัญญัติเดิม
 มาตรา ๕ ได้มีบัญญัติไว้ ให้ มีกรรมการขึ้นสำหรับดำเนินการสถาน
 คือมีผู้แทนกรมรถไฟหลวงแล้วก็มีกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่
 ควบคุมสภาพชายทะเล และกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สภา
 รวม ๓ คน คือบุคคลซึ่งมีตัวตนได้ส่วนตัว ซึ่งก็ตรงกับในร่างนี้ใน
 บางประการ ที่นอกจากนั้นในมาตรา ๕ ยังได้บัญญัติว่า จะตั้งที่
 ปรึกษาได้ ก็ว่าจะตั้งที่ปรึกษาสำหรับสถานก็ได้ ในการที่จะตั้ง
 ที่ปรึกษาดำหรับสถานอื่น ก็โดยมีเหตุว่า ควรจะเอาผู้ ที่มีอาชีพพร้อม

ภูมิตำแหน่งหรือผู้ซึ่ง มีตำแหน่ง สำหรับ ดำรง อริยาบถ อยู่ในเขต นั้น เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่า เท่าที่ เรา จะดำเนิน การแก้ไข พระราชบัญญัตินี้ ประการใดก็ไม่ให้ผลประโยชน์ประการใดนัก เป็นการยุ่งยากในการ พิจารณาเปล่า ๆ ถ้าแม้ว่าผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติมีความตั้งใจ ในการที่ยังไม่ประกาศพระราชบัญญัติเทศบาล ก็ยังไม่ได้ยกฐานะ เป็นเทศบาลแล้ว เห็นควรว่าจะมีกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยผู้ แทนท้องถิ่นก็ย่อมจะขอรับรองได้ และประธานแห่งสภานักคือท่านรอง ประธานสภาฯ ของเรานี้เอง อีกประการหนึ่งในเวลานี้ก็ใกล้จะดำเนิน การเทศบาลอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วสภานักทั้งสภาที่จะตกไป การ ออกกฎหมาย ซึ่งจะไปใช้ ประโยชน์ ไม่กี่วันนั้น ก็จะ เป็นการ ยุ่งยาก ความจริง กระทรวงมหาดไทยไม่เห็นว่าเป็น ความ ยุ่งยาก อะไรเลย เพราะว่าจะปรับปรุงกันอยู่แล้ว และจะได้ รับทำอยู่ในเร็ววันอยู่แล้ว จึงเห็นว่าควรจะให้กระทรวงรับไปไว้ พิจารณาใน การที่จะดำเนินการ ค่อยไปให้ส่งความประสงค์ของท่านผู้เสนอจะดีกว่า

นายมังกร เดาศรีเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว ว่า ตามที่ รัฐมนตรี ได้กล่าวแล้วว่า มีกรรมการซึ่งได้ตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติเดิม นั้น ข้าพเจ้าขอประทานกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า กรรมการ ที่ได้กล่าวในพระราชบัญญัติเดิมนั้นก็มี ๑. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ๒. ผู้แทนกระทรวงการคลัง ๓. ผู้แทนกรมรถไฟ ซึ่งพดเมืองนั้นหาได้ มีผู้ทรงมรเห็นด้วยไม่ แต่เดิมมาแม้ว่าจะมีที่ปรึกษากิต ๆ ที่ปรึกษานัน

และชาวต่างประเทศก็คิด ซึ่งนิยมกันว่าเป็นที่ตลกฮาฮาๆ อย่างดีมาก
 แต่เมื่อเวลาการบำรุงเช่นนี้ก็เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึง
 ได้ขอเงินจันมากก็เพื่อจะให้มีการแก้ไข แต่ว่ามีอยู่ข้อหนึ่ง ที่ท่าน
 กล่าวว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาลในเขตอำเภอเมือง แต่
 ก็เป็นการยังไม่แน่แต่อย่างใด ว่าพระราชบัญญัติประกาศใช้เทศบา
 ดนั้นจะได้ประกาศใช้เมื่อไร แต่ถ้าได้กำหนดเขตอำเภอเมืองสมควรแล้วก็พอ
 จะหาทางที่จะตกลงกันได้

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า เราควรจะรีบเรื่องไปพิจารณาจะรั
 ้งหรือไม่

นายมีง เดาศรีเวณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
 ต่อว่า จริงอยู่ ตามที่ท่านจะรีบเรื่องไปพิจารณา แต่ว่าท่านกล่าวต่อ
 เพื่อจะให้ใช้พระราชบัญญัติเทศบาลในท้องถิ่นนั้น แต่ข้าพเจ้าใคร่จะ
 ขอทราบ ว่า พระราชบัญญัติเทศบาลนั้น จะได้ ประกาศใช้ ใน ท้องที่นั้น
 เมื่อไร

น.ต. หลวงชำนาญวาณิช ว.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย กล่าวต่อว่า ความจริงข้าพเจ้าไม่ได้มีข้อข้องอะไรเลยใน
 การที่จะแก้กฎหมายนี้ เพราะเหตุที่คิดว่าคิดว่าจะได้ มีการปรับปรุงอยู่แล้ว
 แต่เห็นว่าเห็นว่าการที่เราจะแก้ ไปได้ยัดมานั้นไม่มีอะไร ก็รู้สึกว่าจะไป
 ทำงานให้เป็น การยุ่งยาก ทำไม แต่ที่ว่า ร้องใจของ ท่านสมาชิกมี
 อยู่ว่า จะประกาศเทศบาลเมื่อไรนั้น ขอตอบกว้าง ๆ ดังนี้ คือข้าพเจ้า

โค รุ่งแจ้งแจ้งแต่สงภา ๗ โคตั้งมดีไว้วางใจว่าในบั้นนี้จะพยายามให้เบ็ด
 สงภาเมืองอื่น และในจังหวัดหนึ่งก็จะโคพยายามเบ็ดเทศบาดตำบล
 อีก โดยเพราะดำหวั่นที่หัวหินไม่มีปัญหาอะไร คือว่าในกำดั่งที่จะ
 ทำโคได้แล้ว สถานที่นั้นเป็นเทศบาดตำบลอันแรก ซึ่งอยู่ในชายที่เว
 จะต้องประกาศกันต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าจะแก่ ในเวลานั้นหรือจะแก่
 เมื่อไรนั้นไม่เป็นการรื้อรื้อทั้งต้น แต่เพื่อจะให้สงภา ๗ ทราบโดย
 ตะเยียด ก็จะให้นายกแห่งสงภา คือท่านรองประธาน ว่าสมควรจะ
 แก่ไรอย่างใดหรือไม่ เพื่อประกอบการณ์กิจของสงภา ๗ รัฐบาลไม่
 รื้อรื้อ

พระยามานวราชเสวี กล่าวคำ โหมเรื่องพระราชบัญญัติที่ท่าน
 สมาริจะขอแก้ไข ข้าพเจ้าขอประท้วงเรียนว่าโค มีมาเป็นเวลาช้าน
 นานแล้ว แต่การที่เจ้าหน้าที่ดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินั้นก็ได้
 ทำเนืองงานได้ผลตามความมุ่งหมายในสมัยนั้น คือโค มีถนนหนทางเป็น
 ลำดับมา และที่ท่านบอกว่าจะเสียเงินเดือน โคเงินมาทางจังหวัดแล้ว
 มาเสียเงินเดือนแก่เจ้าพนักงานนั้น ความจริงอันนี้เป็นจริงอย่างที่ท่าน
 ว่าอยู่ส่วนหนึ่ง แต่ไม่มาก เพราะเหตุว่าในชั้นเดิมเจ้าหน้าที่บำรุง
 หัวหินนั้นได้ มีหน้าที่ทำงานคือทำถนนจากจังหวัดไปหัวหินด้วย เพราะ
 ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ของมีเหลืออยู่ช้อยเต็มทีอยู่ในบัดนี้ แต่ในสมัย
 ที่ข้าพเจ้าได้ มีโอกาส เราไปรับงานในตำแหน่ง เป็นนายถนน ก็ได้
 พยายามคิดและคิดมากที่สุด และที่เหตุไรที่ไม่ได้เลิกสงภา ๗ ข้าพเจ้า

ขอเรียนให้ท่านทราบว่าเพราะเหตุว่าเงินบำรุงของสถานีได้มาจากคนที่
 กรุงเทพฯ ไปปลูกบ้านที่หัวหินอยู่เสมอๆ เงินที่ได้จากค่าบำรุงสถานี
 ได้จากคนที่ไปจากกรุงเทพฯ จากคนต่างท้องถิ่นนั้น คนประจำ
 ที่ซึ่งที่ไม่ยอมเสียเลย และข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเป็นคนยากจน ก็ไม่ได้
 บังคับหรือเรียกเงินเกินกว่าความจำเป็น จึงได้ผ่อนผันให้ แต่การที่
 จะให้เด็กเสียก็เคยอยู่ในเวลานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็น การสมควร
 เพราะเหตุว่าจะขาดรายได้ไป และรายได้ที่ข้าพเจ้าได้พยายามหา
 ก็ไม่ได้ใช้หมด ขอให้ท่านถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 และได้มีเหตุข้อโต้แย้งกับเทศบาล เรื่องแพทย์ที่ไปทำงานให้รถไฟนั้น
 ความจริงแต่เดิมรถไฟเขาเสียให้คนละครึ่ง เพราะฉะนั้นก็เป็นความ
 จำเป็นเองที่จะต้องให้แพทย์นั้นไปทำงานรถไฟครึ่งเวลา เพราะ
 สถานีรายได้น้อย ก็เสียเงินเดือนให้แพทย์เพียงเดือนละ ๖๐ บาท แต่
 มาบคนทางรถไฟไม่มีความจำเป็นที่จะต้องการแพทย์ ข้าพเจ้าก็คิด
 เงินอันนั้นออก ก็ยังเก็บเงินเดือนแพทย์ไว้สำหรับเงินเทศบาลต่อไป
 นอกจากนั้นมีเงินเกยค้างอยู่เป็นอันมาก คือผู้ที่ไม่มีเงินแต่ไม่ยอม
 เสีย และสำหรับผู้ที่ยังมีบ้านช่องอยู่นั้นไม่ยอมเสีย ข้าพเจ้าไม่ยอม
 เป็นอันขาด และเมื่อเก็บได้ก็ไม่ได้เอาไปไหน เงินที่ได้มาก็มอบให้
 กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าเองไม่ได้ถือเงินจนส่งทางคดีเดียว ไป
 หัวหินที่ไร เราคนทุกที่ เพราะฉะนั้นในการที่จะทำเช่นนั้นก็เป็น
 จำเป็นอยู่อย่างหนึ่ง และในการที่พูดว่าคงไว้เงินเดือนเปล่าๆ นั้น

ความรอนไม่จริง เพราะเหตุว่าคนที่อยู่ที่นั่นเดตามก็มีหัวหน้าคนเคย
 ได้เงินเดือนร้อยเศษ แต่จำกล่าวหาว่าปลดเขาไปแล้ว การเก็บเงิน
 ของภามเงินหนักค้างเก่า เดียไม่เท่ากับได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคง
 เก็บเขาไว้ เพื่อจะส่งตำรวจงานให้เสร็จเรียบร้อย และเพื่อจะส่ง
 ให้กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมอยู่เดมอดสำหรับกระทรวง
 มหาดไทยที่จะให้เป็นเทศवाद เพราะฉะนั้นคำที่ท่านอ้างมาไม่ทำอะไร
 นั้น นอกจากคำแก้ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว
 ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าสถานที่ได้พยายามทำและได้ทำมาแล้วที่สุด ถ้า
 หารเงินที่เก็บได้ ไม่ใช่จากชุมชนเมืองเลย เป็นคนนอกที่เงิน ส่วน
 คนที่เมืองนั้นได้ประโยชน์ ในกรรวิรักษาพยาบาล คือเก็บเงินมาจาก
 เจ้าของบ้านที่ไปจากกรุงเทพ ฯ ทั้งนั้น แลอีกเอาเงินมาวางชุมชน
 เมืองทั้งนั้น ไม่ใช่มาบริจรงค์กรุงเทพ ฯ เลย แต่คนพื้นเมืองไม่ได้
 เดียดขวางค้เลย นอกจากนั้นยังมีการที่บุญศัดความอื่นเป็นอันมาก แต่
 ว่าท่านหวังจะให้ ถึงความมุ่งหมายอันแท้จริง มันต้องรอเวลาให้กระทรวง
 มหาดไทยความเห็นจวมคือไป ข้าพเจ้าเห็นว่ ถ้าท่านจะระงับไว้
 เพื่อให้เทศवादควบคุมจะดีกว่า และรอกล่าวอีกครึ่งหนึ่งว่าเงินที่
 ใต้นั้นไม่ได้เก็บเอาไว้อเอง ให้กระทรวงมหาดไทยเก็บเอาไว้ อยู่ที่อง
 ควบคุมเทศवादทั้งนั้น

นายมีง เลาที่เรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ปรึกษาคณะรัฐมนตรี
 ว่า ตามที่ท่านนายกตภาวบำรุงชายทะเลได้กล่าวเช่นนั้น ก็เป็นอันพึงได้

แต่ถ้าการเก็บเงินเวลานั้นน้อย แต่ว่าการบำรุงนั้น เวลานั้น เกือบ
 จะไม่มี เช่นเจ้าหน้าที่จะทำทางก็เกือบจะหมดไปแล้ว แพทย์ก็ไม่มี
 แล้ว ที่ท่านว่าเคยมีการแจกยาแก่พดเมืองนั้น เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ไป
 มาบ่อย ๆ ในท้องถิ่นนี้ แต่ด้วยความร้อนไม่เป็นการปรากฏเลย ข้าพ-
 เจ้าว่าแม้จะได้ เก็บเงิน จากผู้ที่มีเงินกดี หรือเก็บจากผู้ใดกดี แต่
 เมื่อเก็บมาแล้วไม่มีการบำรุงนั้นจะเป็นการถูกต้องแหวหรือ ข้อหนึ่ง
 ที่ว่าจะเก็บจากท่านผู้มั่งมีเงินเท่านั้น ส่วนพดเมืองในท้องถิ่นนี้ไม่เก็บ
 ในเรื่องนี้ถ้าคิดดูก็ระออยู่บ้าง ความจริงในร้อนที่ทุก ๆ คนในท้องถิ่นนี้
 ควรจะเสีย เมื่อเราได้ รับการ บำรุง เพียงพอ เท่าที่ ท่าน กล่าวไป
 แล้วเวลายี่ตายากกดี ก็ยอมฟังได้ว่าการปฏิบัติกันนี้ ได้มีการบกร่อง
 อยู่แล้ว ในเรื่องกรรมการ ถ้าว่าไม่มีการ บกร่องในวงกรรมการ
 แล้วโดยจึงไม่เก็บเงินทั่ว ๆ ไป เหตุที่ว่าเก็บเงินไม่ได้นั้นก็เนื่องจาก
 ไม่ได้ทำอะไรให้กับเขา จึงไม่เก็บ เหตุสุดเป็นเช่นนั้น แต่เหตุที่จะรับ
 หักการหรือจะรับไปพิจารณานั้นก็แล้วแต่ดูภา าน

พระยามานวราชเสวี กล่าว่า ในการที่ข้าพเจ้าไม่ได้ตั้งให้
 เก็บเงินจากราชฐนนี้ ไม่ใช่ว่าไม่อยากจะทำการตามกฎหมายมิได้
 แต่เห็นว่าเวลานั้นเป็นเวลายากจน เวลาที่ข้าพเจ้าเข้ารับตำแหน่งงาน
 ในฐานะเป็น ประธานนั้น เห็นว่าราชฐนที่ตำบลหัวหิน ยากจน กันแค้น
 มาก เพราะฉะนั้นจะไปเคี่ยวเรี่ยกับคนจนเป็นของลำบากมาก แต่ใน

ส่วนบิวร่งนั้น การบิวร่งข้าพเจ้าได้ ให้เขาบิวร่ง ทอการ สร้างถนน
 การบิวร่งถนนแต่ก็การวัดแต่ทุกสิ่งทุกอย่าง ความความสามารรถจะทำ
 ได้ เช่นเวลาน้ำท่วม ได้จ้างคนระดมเพิ่มเงิน เพื่อทำการรักษาการ
 งานในที่นั้น ตาม ก่าตั้ง และ ความ สามารรถ ของ เงิน ที่จะ กระทำ ได้
 เพราะเหตุว่าเงินก้อนนี้ไม่ได้ขอไปจากรัฐบาลเลย เก็บไปได้เท่าไรก็
 จ่ายเท่านั้น ถ้าหากไม่ทำอะไรเลย ถนนของสภาภักดีควรจะรกร้างว่าง
 เบร่า การทุกสิ่งทุกอย่าง ก็คงใช้ไม่ได้ เช่นตลาด ท่านอาจจะเห็น
 ได้ ไม่มีตลาดใดในจังหวัดที่จะสวยงามเท่าหัวหิน และไม่มีตลาดใด
 ที่สะอาดได้เท่า และไม่มีตลาดใดที่มันน้ำจืดเก็บไว้ เราได้ตั้งมือสร้าง
 ไร่ด้วยราคาอันแพง จึงต้องมีการรักษาอย่างดี ท่านอาจจะมองไม่
 เห็นว่าเป็นการมากน้อยเท่าไร และถ้าท่านไปอยู่ใน เวลานี้แล้วท่าน
 ย่อมจะเห็นได้ว่าของที่สร้างนั้นราคาแพง ถ้าเมื่อไม่รักษาด้วยราคา
 แพงก็จะเสื่อมเสียไป นานเสียขาย เพราะฉะนั้นการรักษาตลาดก็องมาก
 ประโยชน์ ที่ได้จากตลาดก็ไม่คุ้ม แต่ว่าอย่างไรก็ดี ของที่ทวไปแล้ว
 จำเป็นจะต้องรักษาความมีคามเกิด และรักษาไปเท่าที่ความสามารถจะ
 กระทำไปได้ ส่วนที่ท่านบอกว่าเจ้าหน้าที่ในหัวหินไม่ได้ ช่วยเหลือใน
 การปราบโรค ท่านจะเห็นได้ เช่นโรคมาเดเวียที่เกิดขึ้นแล้ว ความ
 จริงนั้นไม่จริงเลย ความรอนเจ้าหน้าที่หัวหินได้พยายามทำมากที่
 สุดที่จะทำได้ แต่หากว่าการปราบโรคมาเดเวียนี้เป็นของร้ายแรง
 ถึงความสามารรถของเจ้าหน้าที่หัวหิน ข้าพเจ้าจึงได้ขอความช่วยเหลือ

เหตุของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้ตั้งแพทย์
 อย่างเดว ตั้งแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ที่ใคร่เรียนมาจากอเมริกาไป ชื่อ
 หลวงพระยุงฯ และทำการผ่าตัดรายคือชีวิต ได้ช่วยชีวิตของคนอื่น
 หลายคน และได้ปราบปรามมาจนเป็นการสำเร็จ และไม่ใช่ว่าสำเร็จ
 ด้ว หลวงพระยุงฯ คนเดียว สำเร็จด้วยข้าราชการในสังกัดหัวหินคือ
 เจ้าพนักงานในสถาบารุงชายทะเลด้วย และอีกประการหนึ่งข้าพเจ้า
 ขอเรียนให้เป็นที่ทราบกันคือว่า มีคนอยู่คนเดียวที่ได้เงินมาก สำ
 หรับในสถา ที่ท่านและคนอื่น ๆ เห็นว่าเป็นเงินเดือนมาก คือเงินเดือน
 ๓๖๐ บาทเศษ คน ๆ นั้น ที่ข้าพเจ้าไม่เอาออก ที่รักษาไว้ ก็เพราะ
 เหตุใด ก็เพราะเหตุว่าเขามีความรู้ เคยเป็นนายค้าย เคยทำงานใน
 กรมรถไฟมาแล้ว ทำการเซอเวียได้ และรักษาสถานที่ได้ และได้
 ทำถนนจากหัวหินไปปากทวาร คนนี้เป็นคนทำถนนมาเป็นเจตาชำนาน
 แด้ว เป็นหัวหน้าในงาน เพราะฉะนั้นในการที่เสียเงินให้เขามากแ
 ดถนนที่ไปปากทวารและถนนอื่น ๆ การงานของสถาที่ได้ลงทุนไป
 หลายแสน เพื่อไม่ให้เสื่อมเสียไป ไม่ใช่ที่เราจะเสียค้ายเงินโดยเขา
 สักแต่ว่าเสมือนเงินเดือน ๆ ละ ๒๐ บาทก็ได้ ให้ทำงานในตำแหน่งนี้
 และในการที่ทำถนนจากหัวหินไปปากทวาร แม้ถึงว่าจะไม่ใช่เงินของ
 สถา จะเป็นเงินของพระปกเกล้าาก็ดี ก็จำเป็นที่จะต้องมีการบำรุงแ
 จะต้องมีเงินบำรุงไว้ เพื่อว่าถ้าเทศบาลเกิดขึ้นจะได้รับเขาไปได้ ถ้า
 เมื่อก่อนคิดเสียค้ายเงินเดือนคนที่มีความรู้จะดูแลการเช่นนี้แล้ว ข้าพ

เจ้าก็เห็นความเดียวจะไม่คุ้มกับความได้ ในเรื่องข้าพเจ้าก็คิดมากแต่
ไม่ไปว่ากันไปโดยปราศจากพระไตรปิฎกของ ก็ที่เห็นเห็นว่าให้ทำประ-
โยชนั้นไม่จริงและได้ทำประ โยชนั้นเต็มตามความดำมารถก็จะดูแลได้
และแม่ ในเวลาใด ๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ไปเสมอ เพื่อจะดูกิจการนี้ให้เย็นไป.

นายแฉะ ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่
ในเรื่องสภาจังหวัดที่ชายทะเลนี้ โดยฉะเพาะ ในเรื่องภาษ
จังกอบ แต่ก่อนนี้ข้าพเจ้าเคยร้องเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรองการต่างประเทศด้วย ซึ่งเมื่อครั้งก่อนเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยครั้งหนึ่งแล้ว ก็ขอให้พิจารณาทำการปรับปรุง
ในเรื่องภาษจังกอบเสียที เพราะว่ามีราษฎรเดือดร้อนมาก และท่านได้
ตั้งกรรมการขึ้นพิจารณาในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าผู้หนึ่งและผู้แทนประ-
จวบ ๆ ก็เป็นกรรมการด้วยผู้หนึ่ง และท่านรองประธานเป็นประธาน
กรรมการ ตั้งแต่ตั้งมาก็ไม่ได้เรียกประชุมกันเลยจนบัดนี้ หาย
ไป. และข้าพเจ้าเห็นเป็นโอกาสเหมาะที่ผู้แทนประจวบ ๆ ได้เสนอพระ
ราชบัญญัติขึ้นมา ความจริงในจังหวัด ของข้าพเจ้าคือในตำบล
หนองจอก อำเภอชะอำ ถ้าพูดไปแล้วก็เสียภาษ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้พูดในทาง รับหรือไม่รับหลัก
การดีกว่า

นายแฉะ ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่ คือ
ว่าเขต ชะอำก็เป็นเขต ท้องถิ่นมา รุงชายทะเลตะวันออกครอบงำอยู่

ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องพูดคือ ข้าพเจ้าขอจะขอรับความบำรุง
เพียงพอ แต่ส่วนค่าภาษีจึงขอคงเดิมเท่ากันหมด ถ้าท่าน
นายกทรง...

โปรดฟังว่า กล่าวคือ ข้าพเจ้าคิดว่าสถานที่ราชการน่าจะ
เรื่องว่า จะรับสิทธิการหรือไม่รับหลักการของพระราชบัญญัตินี้ ถ้า
รับคงแคบเข้ามาจะได้เสียโดยเร็ว

นายแฉะ ยืนพินิจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวคือ ถ้า
จะลดสินค้าแบบใหม่ ก็คือการปกครองตามระบอบนี้เราให้ราษฎร
ตามท้องถิ่นได้ มีเพียงค่อยในการที่จะจัดบำรุงท้องที่ของตน ข้าพเจ้า
เห็นว่าควรจะรับหลักการ พระราชบัญญัตินี้ เพราะว่าจะได้ให้
ราษฎรในท้องถิ่นนั้นมีโอกาสเข้ามาออกเสียงในการบำรุงท้องที่ของ
คนได้ เท่าที่ทำงานรัฐมนตรีมหาดไทยบอกวามีสิทธิตั้งที่ปรึกษาได้
หรือจะเอาผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนั้น หรือจะเอาผู้ที่มีสถาน
ที่การอาชีพชายทะเล มาเป็นที่ปรึกษา ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่ได้ตั้งมา
แล้วยังไม่เคยได้ตั้ง คนที่มีภูมิลำเนา ในท้องถิ่นนั้น เป็นที่ปรึกษาเลย
นอกจากเซอร์เฮดวาร์ตคูกและใครต่อใครซึ่งเป็นฝรั่งงั้น เพราะ
ฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าหากว่าเรามีสิทธิตั้งที่ปรึกษาได้ ก็ดี โดยมากก็
ไปตั้งคนท้องถิ่น แต่ถึงหากว่าจะตั้งคนในท้องถิ่นได้ ก็ยังมีจำนวนน้อย
ไม่พอ สมควรที่จะได้แก่ ไซพระราชบัญญัตินี้เสีย เพื่อให้พลเมือง
ได้มีส่วนเข้ามาเป็นกรรมการอยู่ด้วย คงพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอมาน
แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวถึง ว่าถึงในแง่ที่ว่าสภาพารุงการชายทะเลนี้ ไม่ได้ ทำการให้
 ราษฎรทั่ว ๆ ไปได้ ได้รับความสุขตามสมควรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้
 ร่างที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้มา ผู้ที่^{๕๖}ว่าเมื่อ^{๕๗}งานนายก
 ฎการชายทะเลได้กล่าวถึงกิจการที่ได้ทำมาและกล่าวว่า เงินที่^{๕๘}คงเก็บ
 ไว้^{๕๙}นั้นไม่ได้เอาไปไหน ^{๖๐}สะสมไว้เพื่อการเทศบาล เพื่อปรับปรุง^{๖๑}ของ
 ถิ่น^{๖๒}ให้เจริญขึ้นในภายหน้า อีกประการหนึ่งว่าถึงในแง่กฎหมายแล้ว
 พระราชบัญญัติ^{๖๓}นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติ^{๖๔}มารุงสถานที่ชาย
 ทะเลพ.ศ. ๒๔๖๘ นั้น ตั้งแต่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ^{๖๕}นี้ระเบียบ
 เทศบาลแล้ว เป็นการที่ใช้ไม่ได้ ควรจะเลิกอย่างยิ่งทีเดียว เพราะ
 เหตุว่าทำไมเราจึงได้ แบ่งเงินของท้องถิ่นซึ่งมีกฎหมายเป็นพิเศษไป
 มารุงในท้องถิ่นอื่นด้วย ท้องถิ่น^{๖๖}อื่น ๆ เรายังพระราชบัญญัติเทศ
 บาลปรับเข้า ระเบียบเดียวกันหมด ไม่ให้^{๖๗}มากกว่า^{๖๘}กัน^{๖๙} แต่พระ
 ราชบัญญัติ^{๗๐}นี้จะให้สถานที่^{๗๑}นั้นมากกว่า^{๗๒}สถานที่อื่น^{๗๓} อย่าง^{๗๔}นี้ก็เป็นการผิด
 หลักกฎหมาย ที่จะใช้ เทศบาล^{๗๕}คือไป ภายหน้า^{๗๖} แต่เมื่อได้ร่างพระ
 ราชบัญญัติ^{๗๗}นี้ขึ้นมา^{๗๘}เช่นนี้^{๗๙}หมายความว่า พระราชบัญญัติ^{๘๐}สภาพารุงชาย
 ทะเล^{๘๑}นี้เป็น^{๘๒}หมิ่น^{๘๓}เสีย^{๘๔}แล้ว มีความประสงค์^{๘๕}อันแรงกล้า^{๘๖}ที่จะให้^{๘๗}ท้องถิ่น^{๘๘}
 นั้น^{๘๙}ได้รับการ^{๙๐}มารุง^{๙๑} และเมื่อได้ พังท้าว^{๙๒}รัฐมนคริม^{๙๓}หาค^{๙๔}ไทย^{๙๕}แสดงว่า
 ได้พิจารณา^{๙๖}ปรับปรุง^{๙๗}ท้องถิ่น^{๙๘}ให้เป็น^{๙๙}เทศบาล^{๑๐๐}ชน^{๑๐๑}ใน^{๑๐๒}นี้^{๑๐๓}หน้า^{๑๐๔}แล้ว^{๑๐๕} ก็แปล

ว่าเราขอไปอีก ๒-๓ เดือน แล้วท้องถิ่นก็จะได้รับการปรับปรุงตาม
พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลอย่างท้องถิ่นอื่น ๆ ทั้งหลาย ก็เป็น
การสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่รักที่จะให้สภาฯ อนุมัติ
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะว่าจะขัดกับกฎหมายที่จะใช้ต่อไป
ไป แต่ว่าเมื่อเพื่อนข้าพเจ้าผู้เสนอบัญญัติได้รับผลดีตามประสงค์ตามที่
ที่รัฐมนตรีมหาดไทยได้แถลงแล้ว คือในราว ๕-๖ เดือนข้างหน้าขอ
ไปนึกเห็นว่าพอกับความประสงค์ของผู้ร่างที่ต้องการ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าอยากจะขออนุญาต เพื่อนข้าพเจ้าให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไป
ให้รัฐบาลพิจารณาในเมื่อท่านรับว่าจะจัดเทศบาลให้ใหม่ขึ้น เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าเพื่อนข้าพเจ้าคงจะไม่รังเกียจ

นายมีง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วเมื่อก่อนว่าจะได้ประกาศใช้ ในท้องถิ่นนั้น
ในเวลาเมื่อไร แต่ถ้าเมื่อใดที่ทราบกำหนดเวลาอันแน่นอนแล้วก็จะได
คลิกเพื่อที่จะได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามความประสงค์ ของท่านรัฐมนตรีที่
กล่าวมานั้น

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ไม่ใช่ รัฐบาล จะรับเรื่องของท่าน
ไปพิจารณา ท่านจะรังเกียจหรือไม่

นายมีง เดชาติเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าใคร่จะทราบหนึ่งเท่านั้นว่าจะประกาศใช้พระราชบัญญัติ
เทศบาลเมื่อไร

จะรับหรือไม่ ถ้าเขาจะรับเอาไป

นายมีง เดาะห์เรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ว่า ถ้าเป็นการแน่นอนในขั้นนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่รับ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลจะรับพระราชบัญญัติไป
พิจารณา ผู้เสนอก็ไม่รับ ถ้าไม่มีผู้ใดรับจะถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ

ไม่มีผู้คัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าสภาฯ อนุมัติให้รัฐบาล
รับเรื่องไปพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองกรรมและ
สิ่งปดกรรมเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายทองม้วน อัครดาก

นาย ทองม้วน อัครดาก ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
และสิ่งปดกรรมเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ ขึ้นมาให้สภาฯ อนุมัติ
ในหลักการที่ข้าพเจ้าเสนอขึ้นมานี้ว่า ให้มีเงื่อนไขอนุญาตแห่งลิขสิทธิ์
หนึ่งคือกระทรวงธรรมการอนุญาตให้ เป็น แบบเรียน และกำหนด
ราคาหน้าปกหนังสือโดยตั้ง กรมการ และเจ้าของลิขสิทธิ์จะโอน
สิทธิให้แก่กระทรวงธรรมการ ก็ให้มีกรมการ คีราคา เหตุผล
ในการที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่า ตามที่ปรากฏอยู่
ในเวลานี้ หนังสือที่เป็น แบบเรียนของผู้นั้น ยังมีราคาแพง มาก
ตามความเข้าใจของข้าพเจ้าคือ ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นคงราคาเอา

ตามรอบใจ เมื่อราคาแห่งหนังสือแพงมาก ก็ยอมเป็นการซื้อของ
 ของยิวจนกระทั่งหนังสือต่อมาเป็นแบบเรียน ตามที่ปรากฏมาเป็นอันมาก
 ในด้านนักเรียนทั้งหลายที่อยู่ในหัวเมือง ในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเคย
 เห็นมาแต่ บางคนไม่มีหนังสือเรียน ในจำพวกนักเรียนโดยมาก
 ประมาณว่า ๑๐๐ คน จะมีหนังสือเรียนก็เพียง ๕-๕ คน หรือ ๑๐ คน
 แล้วยืมกันอ่านเรื่อย ๆ แล้วยังถึงกับต้องขยี้มาจากครุมาอ่าน โดย
 ขวางหนังสือเล่มเดียวให้นักเรียนจำนวนคง ๑๐๐ อ่าน เมื่อเป็นเช่นนั้น
 ก็เรียนเหตุนักไม่มาทางใดก็จะเล่าเรียนให้สำเร็จได้ ภายใน เวลาอัน
 สดเร็ว การที่ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้นก็เพื่อจะให้ข้าพเจ้ารับหลักการแห่ง
 พระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาแห่งชาติ ถ้า
 ข้าพเจ้ารับหลักการตามที่ข้าพเจ้าเห็นมานานแล้ว หวังใจว่า การ
 มาของยิวจนกระทั่งเจริญตามความมุ่งหมายของรัฐบาลได้แสดง
 ปรากฏแล้ว ถ้าหากว่ากระทรวงธรรมการพิจารณา โดยต้องเท
 ใจควรที่จะอนุมัติ ถ้าท่านไม่อยากจะรับทราบในการที่จะให้ความ
 พิจารณาของกระทรวงศึกษา

นายแฉะ ยืนพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะว่าเท่าที่ผู้เสนอ
 มติเดิมขอความที่จะให้จัดตั้งแห่งหนังสือสอน มีอายุเพียง ๑๐ ปีนับ
 ถึงก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วยในเรื่องแบบเรียนของประ-

ที่พอจะบอก ให้เห็นว่าการทรงธรรมการไม่พยายามให้ ถึงขนาดในการที่จะจัดให้มีแบบเรียนให้ เพียงพอ ที่จะให้นักเรียนได้เล่าเรียน ถ้าหากว่าการทรงธรรมการจัดการให้เต็มที่แล้ว ราคาแบบเรียนก็ย่อมตกลง เป็นธรรมดา ไม่จำเป็นจะต้อง มาออก พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นทางแก้ ไข ข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้กระทรวงธรรมการจัดการแต่งแบบเรียนขึ้นให้มากที่สุด แล้วเราไม่จำเป็นจะต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย และพระราชบัญญัตินี้ ถูกลดโทษยอมเป็นทรัพย์สินอันหนึ่ง การที่จะไปจำกัดเขาเพียง ๑๐ ปีเช่นนี้ ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่อยากจะให้สภาผู้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่อยากจะให้ช่วยกันกระตุกเตือนให้กระทรวงธรรมการแต่งตำราเรียนให้เพียงพอเพื่อจะให้นักเรียนได้ มีหนังสือเรียนที่ซื้อด้วยราคาถูก ยิ่งกว่าที่จะสนับสนุนให้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
นโยบายที่จะให้ตำราเรียนมีราคาถูกลงนั้นอยู่ที่กระทรวงธรรมการ คือว่าถ้ากระทรวงธรรมการได้มีเจ้าหน้าที่ โดยฉะเพาะก็คือกองวิชาการ ได้พยายามแต่งตำราเรียนขึ้นมาก ๆ เหมือนเมื่อครั้งก่อนโน้น ก็คือครั้งเจ้าคุณธรรมศักดิ์ เป็นรัฐมนตรี และครั้งเจ้าคุณไพศาลฯ จะเห็นว่าปลัดกระทรวง อธิบดี เจ้ากรม แต่งตำรากันทั้งนั้น ต่อมาก็หายเงียบไป เมื่อหายเงียบไปแล้ว ราษฎรก็ถือโอกาสกาตั้งเป็นการค้าหากิน

เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นพระราชาบัญญัติก่เด็มนานหนักมาก เป็น
การกระตุ้นกระทรวงธรรมการ ว่าเราจะต้อง ปรับปรุง กองวิชาการ
ให้ดีขึ้นจึงจะทำให้ราคาแบบเรียนถูกลง แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้า
อยากจะทราบจากกระทรวงธรรมการว่า ในกาารที่มีผู้แต่ง.....

ประชาชนสภาฯ กล่าวคำ ขอรให้ท่านพูดในทางรับหรือไม่รับ
พระราชบัญญัตินี้

ขุนวรดิษฐ์ครุณเดทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวคำ
ก็อยากจะทราบเหตุผล ถ้าหากว่าคนแต่งตำราเรียนนั้น เจตนาเขา
จำหน่าย.....

ประชาชนสภาฯ กล่าวคำ คือเรื่องรัฐบาลไม่ได้เสนอ กรมการ
เสนอ เพราะฉะนั้นท่านควรอภิปรายในทางรับหรือไม่รับหลักการ

ขุนวรดิษฐ์ครุณเดทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวคำ
อยากจะทราบนโยบาย ของกระทรวงธรรมการเสียก่อน ขอรประทน
โทษ

ประชาชนสภาฯ กล่าวคำ รัฐบาลไม่ได้เสนอแล้วจะไปตามกระทรวง
ธรรมการอย่างไร

นายเดมียศ หงส์ประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรี
อยุธยา กล่าวคำ ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ไม่ควรจะรับได้
เพราะว่าคามความเป็นจริงแล้ว หนังสือตำราเรียนของไทยเราก็คือเป็น
ภาษาไทยในเมืองไทยนี้ไม่แพงเลย ขอรให้ท่านไปคุ้เกิคว่าหนังสือ

อีกบรรทัด ๒๐๐-๓๐๐ หน้า ราคา ๕๐-๕๐ ดั่งข้างนี้ ไม่แพงเลย จะ
ว่าแพงอย่างไรได้ ขอให้ท่านรักดีอย่างคุณหรือว่า หนังสืออะไรแพง

รุ่นคุณอธิการศึกษารัฐมนตรีรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงธรรมการ กล่าวถึง กระทรวงธรรมการรู้สึกขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งที่ได้มีสมาชิกเอาใจใส่คือแบบเรียน อันเป็นหลักฐานของ
ยูชนแห่งชาติ ความประสงค์ที่ของท่านสมาชิกนั้น ขอบอกคุณเป็น
อย่างสูง แต่ความประสงค์ของกระทรวงธรรมการรู้สึกเท่าที่กระทรวง
ธรรมการปฏิบัติในเรื่องแบบเรียนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๐ มาจนบัด
นี้เป็นเวลากว่า ๑๐ ปีแล้ว และได้พยายามลดต้นทุนเป็นอย่างยิ่งในการวาง
แบบเรียนใช้ในโรงเรียน ทั้งในเรื่องกำหนดคุณภาพและราคาให้ออก
เท่าที่ต่ำมารักจะถูกลงได้ แบบเรียนในชั้นประถมศึกษาซึ่งเช่นแบบเรียน
ที่ไซแพร์หลาย ก็ได้พยายามอย่างสูงที่จะให้ถูกลงเช่นกัน ทั้งในกา
ดข้อ ๆ มาก ได้ปรับปรุงระเบียบการอนุญาตเช่นนี้เรื่อยมาจนกระทั่ง
หลังที่สุดก็ยังมีระเบียบไซอยู่จนบัดนี้ ความประสงค์ของท่านผู้เสนอ
ในข้อที่จะแก้ไขราคาให้ถูกลงนั้น กระทรวงธรรมการก็ได้กระทำอยู่
เป็นอย่างดีแล้ว มีปัญหาในเรื่องที่ท่านผู้เสนอต้องการให้มีกฎหมาย
แก้ไรตริตธิของผู้นับอนุญาตนั้น ในหลักฐานคดี กระทรวงธรรมการ
รู้สึกว่าจะเป็นการแก้หลักกฎหมายทั่วไปแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
วรรณกรรมและศิลปกรรม โดยฉะเพาะพระราชบัญญัตินี้มีความมุ่ง
หมายที่จะให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ของผู้ที่ได้แต่งคำหรือคำวา คุณ

หนึ่งเราขอเห็น พวกเทศมรชาชาย หรือผู้หญิง เป็น ชกเรือง กนง และโดย
 ฉะเพาะในเขตแดนที่แม่เรียน ที่ใด พมพ จำหน่าย เป็นแบบเรียน ที่อนุ
 ญาติให้ ไซ ในโรงเรียนแล้วมากมาย การอนุญาตเช่นนี้อาจเป็นใน
 กรณีกิ่งที่สมาชิกบางท่านได้เสนอว่า . แต่เดิมกระทรวงธรรมการได้
 พยายามเพื่อเอื้อแก่ที่แม่เรียนเอง ในกรณีเช่นนั้นเป็นความจำ
 เป็นในกรณีนั้น ก็ถ้าหากว่าในภาคนี้เราพยายามแต่งตำราเรียน
 ใหม่ในฐานะที่เป็นคำกรของรัฐบาล เมื่อออกแล้วก็อาจจะเป็นการทำ
 ดายแบบเรียนที่เราได้รับอนุญาตให้ ไซ ในโรงเรียนนั้นให้ ค่อยๆ ดันไป
 เป็นการเสียหาย เราไม่อยากจะทำเช่นนั้น การเปิดโอกาสให้มีอายุคุ้ม
 ครองดิถีคติมากมายเช่นนั้นแล้ว ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้แต่งให้พอคุ้ม
 ความต้องการ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ายังได้บันทึกอนดิถีคติของเราให้
 น้อยลงไป ดังที่ท่านแก่ ไรมาแต่แล้ว กระทรวงธรรมการรัฐ ด้ก
 จะมีความลำบาก แก่ ผู้ประพันธ์ และแก่ผู้ ที่แต่งตำหรับตำราให้เป็น
 แบบเรียนต่อไปอย่างยิ่ง เพราะว่าแบบเรียนนั้นกระทรวงธรรมการ
 ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องใช้เฉพาะเล่มใดเล่มหนึ่ง ถ้าหากว่ามีผู้ใดซึ่ง
 แต่งได้ ดีกว่านั้น หรือมีคุณภาพดีกว่า และเป็นการเหมาะสมแก่กา
 ดสมัยยิ่งกว่า ก็อาจจะได้รับอนุญาตให้ ไซ ในโรงเรียน แล้วแต่โรง
 เรียนที่จะได้เลือกใช้ตามสมควรแก่ชั้น ไม่ได้บังคับว่าแบบเรียนเล่ม
 ใดเล่มหนึ่งจะต้องใช้เสมอไปก็ได้ การกำหนดราคานั้นก็ได้ควบคุม
 อยู่แล้วเป็นอย่างดี เท่าที่ปรากฏแบบเรียนชั้นประถมนั้นเรียกราคาถูก

ด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าเห็นว่า...
แจ้งให้ทราบเหตุผลได้ โดยเฉพาะในกระทรวงธรรมการ จึงรู้สึก
หัดการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นยังไม่ เป็นกรรณการที่จะแก้ไข
หัดกฎหมายที่ไปที่เกี่ยวข้องด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรมดังกล่าว

ร.ค. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว
เพื่อรักษาเวลาของสภาฯ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

พระพิไลยสุนทรการ นายเขียน กาญจนพันธ์ รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ลงมติ

นาย ทองม้วน อติถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ยังไม่ทันไรก็มีสมาชิก
เสนอให้ลงมติ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างแท้จริงที่จะหาเหตุผลกัน
เพื่อประโยชน์ของชาติ ขอให้ข้าพเจ้าได้อภิปรายไปอภิปรายจน
ถึงเรื่องอันสมควรแล้วผู้เสนอขอให้ออกญัตติ ถ้าท่านไม่ยอมแล้วข้าพ
เจ้าก็ใคร่จะขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าการจะมีการอภิปรายต่อไป
ไป โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน

ประชาชนต่าง ๆ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติให้แล้ว ไปท
ขกมอรน

มีมติมาชดยกมือ ๓๕ ท่าน

ประชาชนต่าง ๆ กล่าวว่า เป็นอันอภิปรายต่อไป

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ตามที่สมาชิกบางท่านได้เสนอคำคัดค้านในญัตติของราชเจ้า
ที่เสนอนั้น เกรงไปว่าจะเป็นการคัดค้านของผู้นั้นที่แต่งตั้งซึ่งเป็น
แบบเวียนวน ความจริงหลุดออกไปแห่งกฎหมายคุ้มครองวรรณกรรม
และศิลปกรรมนั้นคงชัดอยู่แล้ว ชายแห่งนิติกรคือตลอดอายุ
ของมัน และมีอายุต่อไปอีก ๓๐ ปี นี้ก็ถือว่าเป็นหลุดออกหนึ่งเหมือน
กัน แต่การที่ราชเจ้าเสนอนั้นมีความมุ่งหมายอย่างเดียวกันจะให้ราคา
หนึ่งเดือนนั้นตกลง เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาของเด็กเท่านั้น และการ
แต่งตั้งนั้นสมาชิกบางท่านเข้าใจว่า ถ้าหากเป็นการคัดค้านเช่นนั้น
แล้วก็จะไม่มีผู้แต่งตั้งให้ เป็นแบบเวียนวนเป็นการเพียงพอแก่การ
ศึกษา เพราะว่าเจตนาแบบเวียนวนของประเทศสยามยังมีน้อยมากนั้น
ซึ่งราชเจ้าเข้าใจว่าบุคคลทุกคนซึ่งเป็นชาวสยาม ถ้าบุคคลนั้นมี
ความรู้ดี และเป็นผู้ที่รักชาติ ก็ควรที่จะได้เห็นประโยชน์ของชาติ
เป็นใหญ่กว่าประโยชน์ส่วนตัว เพราะคนเป็นผู้ใดอบรมศึกษาความรู้
มาแล้ว การที่แต่งตั้งนั้นก็เป็นเกียรติยศอันหนึ่งซึ่งเป็นการเชิดชู

เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการของผู้หนึ่งไปด้วย แต่ในการที่ขอฟ้องเจ้ากำหนด
อายุคดีคดีเพียง ๑๐ ปีนั้นไม่ได้หมายความว่าจะไปคัดประโยชน์ของ
ผู้ซึ่งมิได้ไปขออนุญาต ผู้ที่จะหมดคดีภายใน ๑๐ ปีนั้นก็แค่บุคคลซึ่ง
ไปขออนุญาตไซ้ เป็นแบบเรียนของกระทรวงธรรมการเท่านั้น แต่
สำหรับคดีคดีของผู้อื่นนั้นไม่เป็นการคดีคดีอย่างใดเลย แต่ถ้าเรา
ไม่ประสงค์ที่จะขออนุญาตให้เป็น แบบเรียนของ กระทรวงธรรมการ
แล้ว กฎหมายนี้ไม่ได้คดีคดีเขาเลยแม้แต่นิดเดียว และ ถ้าหาก
เราประสงค์จะไป ใน ทาง ที่จะให้เป็น ประโยชน์ แก่ชาติ แล้วก็ต้อง
อย่างซึ่งจะรับหลักการนี้ไว้ พิจารณา ถ้ากระทรวงธรรมการสามารถ
ที่จะปรับปรุง แบบเรียนให้เพียงพอ แก่การศึกษา ของ เด็ก และได้
ราคาถูกลงไปอีกนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะให้ท่าน คิดทำ เช่นนั้น บ้าง
คดีอย่างซึ่งปรากฏมาเป็นอันมาก ผู้ที่แต่งหนังสือ เช่นเจ้าคุณ รอ
โทษในการที่จะต้องออกนาม เจ้าคุณธรรมศักดิ์ เป็น ผู้ที่แต่งตำรา
แบบเรียนประถมศึกษาดังมา เป็น ผู้ที่มีความรู้ และได้ รับแบบบา
ปบุญสูง ๆ เช่นนั้น กระทรวงธรรมการก็ควรจะขอให้ท่านช่วยเหลือ
ได้.....

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า พวกเพียงจะรับหลักการหรือไม่รับ นั้น
นอกไป

นาย ทองม้วน ชัดถาวร ผู้แทนราษฎร จังหวัด มหาสารคาม

กล่าวหา เพราะฉนั้นถ้าท่านสามารถทงหาขเณศอยในพระราชนญ
ญัตินไปรดต้นบดินในญัตินองราชเเจคดอย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
กล่าวหา - ความประสงค์ของผู้ เณษญัตินั้นกมีในหลักการ ถ้าคญที่ว่า
คองการปรับปรุงตำราเรียนของกระทรวงธรรมการให้รคาคถกลงแและ
แพรหตายยงรช นเเนนหลักการ ที่จริงถ้าจะอภิปรายไปแล่อว่าคว
จะรับหลักการพระราชนญัตินหรือไม หลักการ นั้นจะไปกันใหญ่
เพราะอาจจะเกยวกับตัญญาที่เรามีใจกับต่างประเทศ และดิริตกรัก
ควจะมีตามกฎหมาย แต่อย่างไรก็ดี ถ้าว่านี้ไม่ควรที่จะววยรช
คุณแก่ผู้เณษพระราชนญัตินรชมา แม้อาพระราชนญัตินมิไฉน
หน้าไปในทางที่จะตกไปก็ดี แต่ทว่าในการอภิปรายพระราชนญัติน
เรากเห็นได้อากระทรวงธรรมการได้อกกระตุนรังบงเห็นในการที่จะ
ให้ตำราเรียนของยวชนโคแพรหตายยงรชและถูกราคาถลง จวงอย
ตำราเรียนกมีอยู่แล่วนนั้นกรมวิชาการได้ออบคอบ ในถารที่เรากจะจัดช
หนังสือที่ใช้ในโรงเรียนว่าควจะใช้อยงคบบหรือไม้อยงคบบ ได้อม
การที่จะคองคอบคอบราคานั้นเเนนถ่วงหนังสือคอบ แต่เมื่อได้ฟังเสียง
อภิปรายแล่อ ใจความกมีแต่เพียงว่า ผู้ประสงค์คองการจะให้ตำรา
เรียนนั้นโคแพรหตาย ประสงค์ที่จะให้ครูบาอาจารย์นั้นโคแก่งตำรา
มากชน ประสงค์ที่จะให้เด็กโค ซอแบบเรียนคอบรคาคถก นเเนน
เจตนาที่ซึ่งถ้า ว่าไม่ควรจะรู้สึกได และถารัฐบาลจะรับเอาพระราชน

บัญญัติไปประกอบการพิจารณา เป็นแค่เพียงประกอบการพิจารณา
เท่านั้น ถ้าเชื่ออย่างน้อยคงจะให้การปรับปรุงวิธีการในกองวิชา
จัดการในการที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตแบบเรียนให้ ใช้ ในโรงเรียน
แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านประธานฯ ได้กระทำผิดข้อบังคับ
ตลอดมา กล่าวคือว่า.....

ประธานสภาฯ กล่าวหา ขอให้พูดในเรื่องเกิด ไม่ต้องว่า
ข้าพเจ้าทำผิดข้อบังคับ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า กล่าวคือว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้รับรองเพียง ๘ คน เป็น
ไม่ชะ

ประธานสภาฯ กล่าวหา ผู้เสนอว่าอย่างไร เขาคิดกันว่ายัง
ไม่ครบ จะมีข้อแก้ตัวอย่างไร

นายทองม้วน อุดการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า โปรดใคร่ครวญคดีฉบับนี้ บางทีละเมิดผิดไป

ประธานสภาฯ กล่าวหา ตามที่ท่านเสนอขึ้นมาว่ามีรับรอง
เพียง ๘ คน เป็นอันยังเสนอไม่ได้นั้น ขอบแต่ แต่เป็นเรื่องที่เพิ่ง
มีขึ้นเป็นครั้งแรก ก็หลงหูหลงตาไปบ้าง ท่านควรจะทบทวนมา
ละในการประชุมหนักของสภาฯซึ่งมาซึ่งทั้งหลายได้ทักท้วง ข้าพเจ้า
ขอขอบใจท่านได้ทัก และในเรื่องนี้เสนอว่าไม่ถูกต้องก็ไม่ควรจะ
พิจารณา แต่ท่านจะเห็นได้ว่านอกจากที่ท่านท้วงแต่ได้พูดกันไป

พลาซมา แต่คงว่าหลงหหลังควไป เพราะอาจจะมีการเยื่อได้ แต่
เมื่อใดที่กรณมาเช่นนี้ก็แปลว่าพระราชบัญญัติยังเสนอไม่ได้

นายทองม้วน อัคราทร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า โทษ ๆ ก็ได้อภิปรายกันมา เดียวเดี๋ยวแล้ว.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันเสนอไม่
ได้ เพราะผิดข้อบังคับ

พักประชุมเวลา ๑๘.๒๖ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๕๓ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พิจารณาต่อไป ญัตติขอเปิดอภิปราย
ทั่วไปในเรื่องการที่รัฐบาลจะรูดออกเงินคองคองปากน้ำ ของนายทองอยู่
พุ่มพุ่ม

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปในการที่รัฐบาลจะรูดออกเงินคองคองปากน้ำ
เจ้าพระยานั้น ข้าพเจ้าได้ ยื่นญัตติไว้ตั้งแต่ครั้งสมัยประชุมคราวก่อน
ทั้งนี้เพื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปในนโยบายอันนี้ เพื่อลงมติความไม่ได้
วางใจรัฐบาล การที่ข้าพเจ้าได้ขอเปิดอภิปรายนั้น ก็เพราะเหตุว่า
ข้าพเจ้าได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากราษฎรนับจำนวนพัน ที่ไปยังบ้าน
ข้าพเจ้าก็มี ที่เขียนเป็นจดหมายก็มี และที่ยื่นเป็นคำร้องทุกข์ก็เป็น
จำนวนมากมายก่ายกอง อันนี้แสดงถึงความเดือดร้อนของประชาชน

ประจักษ์ตราบใด ก็กล่าวถึง เห็นอะไรไปก็ไป...
ทำงานทุกคนมีแต่คนออกเรื่องทงน

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวถึง
คือข้าพเจ้าขอขอบคุณบรรดาสมาชิกทั้งหลาย ๔๕ คนที่ได้รับรอง
ญัตติข้าพเจ้าภายใน ๒ ชั่วโมงด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ท่านควรจะรอบคอบรอบคอบกันบ้าง
นอกนี้

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวถึง
และในที่สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะรัฐบาลในอัน.....

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ที่จริงเรื่องที่มาขอใจ ก็เป็นที่เร้าใจ
กันทีเดียว ข้าพเจ้าพูดหลายครั้งแล้ว

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวถึง
ข้าพเจ้าขอรับว่าในนามของราษฎร ข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาล.....

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าเรื่องนั้นมากมาย
ทุกคนแต่การขอใจแต่เดียวเวลาของสภาฯ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวถึง ใน
เรื่องนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนประธานสภาฯ ว่าข้าพเจ้าถึงได้บัญญัติ
ในสภานั้นว่า ข้าพเจ้าจะยอมเสียสละ แม้แต่ชีวิตของข้าพเจ้า.....

ประธานสภาฯ กล่าวถึง ทุกคนออกออกไป เรายุ่กันอยู่แต่ขอ
ให้พูดในเรื่อง เมื่อท่านจะยืนยัน ก็ขอให้พูดยืนยัน ไม่ต้องให้เสียเวลา

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววา
บคนนับว่าค่าปฏิญานของข้าพเจ้าก็ให้ ได้คือสภาฯ นั้น เป็นอันว่าได้
สิ้นไปแล้ว ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นไทยแล้ว และในโอกาสอันยุติคือ
เมื่ออภิปรายทั่วไปของข้าพเจ้า รอดอน

ประธานสภาฯ กล่าววา ผู้เสนอรอดอนยุติคืออัน

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
วา ก่อนที่สภาฯ จะได้อนุมัติให้ ผ่านไปนั้น ข้าพเจ้ามีความข้องใจ
คือในเรื่องการรัฐบาลมีความคิดหรือโครงการที่จะระบ หรือการรัฐ
ขาดจะเลิกกัน มีความจริงแค่ไหน เพราะเหตุใดทำไมจึงได้เป็นค
อภิปรายแล้ว เรายังไม่ทราบว่าการรัฐบาล นั้นจะ โครงการนี้หรือไม่
ประการใด

ประธานสภาฯ กล่าววา แปลว่าประเด็นเจตนาว่า สภาฯ
จะยอมให้ผู้เสนอยุติหรือไม่ เมื่อท่านคิดใจ ก็แปลว่าท่านไม่
ยอมให้ถอน ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
วา ข้าพเจ้ายังไม่ยอม ในเมื่อยังไม่รู้ข้อเท็จจริงประการใด

ประธานสภาฯ กล่าววา มีผู้ตั้งข้อสงสัยในเวลาที่ไม่ให้ถอน ผู้ใด
เห็นว่าจะให้ผู้เสนอถอนไปได้ ยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๑๘ ท่าน

บรรณารักษ์สภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ใดไม่เต็มศรัทธา ไม่ไปบอกผู้มีชั้น
มีตมามีชกยภมมือ ๒๔ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง เป็นอันว่าอภิปรายต่อไป

ก. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้ารู้สึกมีความประหลาดใจที่ได้ มีตมามีชกยภมมืออภิปราย
ทั่วไป แล้วตมามีชกยภมมือนั้นกลับถอนไปเสีย ท่านตมามีชกยภมมือนั้นได้เคยไป
เรือพระยงม ไปตรวจถึงต้นคอน โดยที่ทางราชการเกือบจะทำเป็นกิ่ง
ราชการ ด้วยเหตุที่รัฐบาลนั้นได้จ้างศาสตราจารย์จากต้นนิมมาชชาติ
นั้นมาทำการสำรวจเป็นจำนวนเงินหลายสิบหมื่นบาท อีกประ
การหนึ่ง ยังได้มีหม่อมเจ้าเสกต... ซึ่งจะนับว่าเป็นกิ่งราชการก็ได้ มา
แต่งงป่ารกเถา ซึ่งกล่าวว่าเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่อีก และก
เหตุใดจนแต่ เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลยังหาได้ ช้แจงหรือยังหาได้ทดลอง
ทำตามโครงการนั้นหรือไม่ในเรื่องชุดของของต้นคอนนั้น แล้ว
เหตุใดผู้เสนอญัตติจะถอนไป ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่ว่า รัฐบาล
ได้เตรียมโครงการนี้ในการที่จะชุกโดยที่ได้มีการสำรวจตรวจนั้น
แล้ว หรือยังไม่ได้เตรียมโครงการนี้ประการใด ข้าพเจ้าใครจะ
ทราบในข้อนี้

พ.ช. พระบริรักษ์พิทักษ์ทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ กล่าวอ้าง ปัญหาเรื่องชุดต้นคอนที่ปากน้ำเจ้าพระยานั้น เป็น
การตรวจสอบตมมตั้งแต่ครั้งรัฐบาลพระยามโนฯ ได้มีการผูกพันกัน

จึงได้ส่งจดหมายมาจนขณะนี้ การรูดต้นค้อนยังไม่ได้รับเหตุการจาก
รัฐบาลนี้ ทั้งในงบประมาณ ๒๕๒๖ ก็มีได้ดังได้

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ปัญหาเรื่องรูดต้นค้อนเป็นปัญหาใหญ่โตมาก ซึ่งข้าพเจ้าเองได้
พยายามเรียนในเรื่องนี้ตั้งแต่เริ่มได้ข่าวแล้ว ๆ ซึ่งเราจะพูดกันใน
คณะรัฐบาลก็ยังไม่ได้ ชี้แจงลงไปแน่ชัดร้อยเปอร์เซ็นต์ ว่าจจะรูด
จริงหรือไม่ จึงน่าจะเป็นการยังไม่สมควร มีเหตุหลายประการ ซึ่ง
จะชี้ให้เห็นว่าอย่างไร หวังว่าท่านสมาชิกคงจะเข้าใจ เมื่อเจ้าของ
ยุติคดีไปแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอยุติคดีใหม่ว่า ขอให้ผ่านเรื่องนี้ไป
ใครเห็นด้วยโปรดรับรองด้วย

นายเมฆ สุจิมา ร.ท. ทองคำ ก่อชัยโฮภาส รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดเห็นว่าการจะผ่านระเบียบวาระ
นี้ไป โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่าเป็นอันผ่านระเบียบวาระไป ร่าง
สารบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๕๒๖ รองรัฐมนตรีมหาดไทย

รัฐมนตรีมหาดไทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว

ว่า เหตุที่ข้าพเจ้าเด่นอ่าวพระราชบัญญัติอันมีหลักการห้ามมิให้ข้าราชการพลเรือนการเมืองเป็น ก.พ. น เพราะการให้ข้าราชการพลเรือนการเมืองเป็น ก.พ. เป็นกรณีทำให้เสื่อมเสียแก่การงานของประเทศไทยหลายประการ ฉะนั้นประสงค์ของ พระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนประสงค์ควบคุมการบรรจุและปลดข้าราชการ ให้ได้ข้าราชการที่ทรงคุณวุฒิปฏิบัติกรงาน และให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรม บังคับการเดินพวง เขาพวงของคนเราทำงาน อันเป็นเหตุนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อหนึ่ง ซึ่งได้เคยปรากฏอยู่แต่ก่อนที่ได้มีพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนี้ เพื่อให้การดำเนินไปตั้งกล่าวผู้บริหารการตรงตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนจะต้องเป็นคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลภายนอก ให้มีฐานะเป็นกลาง แต่พระราชบัญญัติที่ใช้ ในบทบัญญัตินี้ยังบกพร่องอยู่ ในข้อที่บทบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็น ก.พ. ในเมื่อ มีกิจการเกี่ยวกับกระทรวงที่อาจารอยู่นั้น เพราะบทบัญญัตินั้นทำให้เสียความเป็นกลาง ด้วยหน้าที่เป็นผู้ มีกรณีเกี่ยวข้องกับข้าราชการทั้งกระทรวงในฐานะที่ควบคุมคนปกครอง กรณีซึ่งจะเห็นได้ง่ายก็คือ จากการทำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงขอให้ปลดข้าราชการ แต่ก็ให้รัฐมนตรีที่ขอ ปลดคนนั้นเป็นกรรมการพิจารณาการปลดคนนั้นด้วย รัฐมนตรีที่ขอปลดและเป็นกรรมการด้วยนั้น ถ้าความความจริงเป็นผู้อยู่ในฐานะเป็นใจทั้ง ข้าราชการที่ถูกขอปลดอยู่ในฐานะเป็นจำเลย ก็เมื่อผู้ขอ ปลดเป็นทั้ง

โจรทกและทงผูกคอตาย ฉะนั้นซึ่งถูกปลดจะได้รับคามยุติธรรม
 จากไหน ก็จะทำให้การพิจารณาคดีนั้นเป็นการยุติธรรมยอมเป็นไป
 ไม่ได้ ผิดวิสัย การเดินพอก ก็เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมีปาก
 เสียงใน ก.พ. ให้คุณและโทษแก่ข้าราชการได้ตั้งแล้ว คามยุติ
 ธรรมมนุษย์ยังเต็มด้วยความอยาก ผู้ใดใครเลื่อนตำแหน่งหน้าที่
 หรือไม่ปรารถนาให้ออกปลด ก็เข้าฟังใบอนุญรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เพื่อใครช่วยเหลือตน ก็เมื่อมีการขอใบอนุญเป็นตติงเกิดขึ้นแล้ว การ
 ไม่เอางานเอาการและการเดินพอกก็ต้องเกิดขึ้นโดย ไม่ต้องสงสัยแะ
 หักคน ก็เป็น ทางนามาซึ่งความเสื่อมเสียเป็นธรรมดา และเสื่อมเสีย
 ยงรับในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐมนตรี เพราะจะต้องบรรลุเปลี่ยนแปลง
 และโยกย้ายใหม่ให้ ได้พวกคน ข้าราชการรายเรียนทั้งนี้ มิได้หมาย
 ความว่า ท่านรัฐมนตรีคนใดในบังคับเดินพอก แต่ได้กล่าวตามเหตุผล
 ของหลักการที่ไปปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ ว่ายอมเป็นเหตุให้เดินพอก ซึ่ง
 ถึงแม้จะไม่มีความตั้งใจไม่อาจก้าวล่วงเสียได้ ถ้าไม่แก้ไขพระ
 ราชบัญญัติเสียใหม่ บดอຍให้การเป็นไปตามเดิม ความประสงค์ที่
 จะเลิกเฟ้นข้าราชการต่างๆทำการ และที่มิได้ให้ออกไปเสีย ก็ไม่
 อาจเป็นไปได้ ความยุติธรรมก็ไม่อาจพึงมีแก่ราษฎรที่มีอาชีพใน
 ข้าราชการ บัญญัติว่าราชการประจำต้องมีภาวะเป็นที่เช็ดข้อ ของปวง
 ชนทั้งในและนอกประเทศ ถ้าเป็นไปด้วยก็มิได้ เราต้องไม่ลืม
 ที่ ข้าราชการประจำนั้นเป็นกระดูกสันหลังของกิจการประเทศ เรา

เรือนเช่นกัน แต่ประเทศเหล่านั้นหาได้มีบทบัญญัติให้รัฐมนตรี
 ดำเนินการกระทรวงทำการประจำ หรือเป็น ก.พ. ด้วยไม่ ยี่สิบห้าเจ้าคิด
 ว่าเขาไม่เชื่อ ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรงคุณวุฒิถึงข้าราชการ
 ประจำ มีแต่เราเท่านั้นที่เชื่อ ว่ารัฐมนตรีมีความรู้ด้านระพคอย่าง เขา
 เหล่านั้นเป็นเจ้าตักศิประชาธิปไตยก่อนเรา เราไม่เชื่อ เราก็ดูเรียน
 แบบจากเขา เหตุใดเราจึงไม่เชื่ออย่างเขา แต่เหตุใดเราจึงเชื่อ
 และเหตุใดเราจึงปล่อยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเข้าไปยุ่งย่ำกับ
 กิจการประจำของเขา เราไม่ควรทำให้นอกแบบแผน ที่เขาทำทุก ๆ
 ประเทศ ขอสงวนสิทธิ์ได้ โปรดคิดเรื่องนี้จหนัก อย่าให้รัฐมนตรีของ
 เราแผ่อิทธิพลในงานประจำ เพราะไม่ใช่วิถีเจริญ แต่เป็นวิถีเสื่อม
 ฝ้ายเคียด การที่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็น ก.พ. นอกจากเป็น
 การทำให้ทำการนอกหน้าที่ ของข้าราชการพลเรือน การเมือง อันเป็น
 การก้าวถ่างแล้ว ยังเป็นการเพิ่มงานให้อีก กล่าวตามความจริง
 อนุสนธิแต่สยามเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ กิจการทางการเมือง
 หรือนโยบายที่จะต้องคิดต้องทำมีอยู่มากต่อมาก หวังว่ารัฐบาลคง
 ไม่ปฏิเสธความจริงข้อนี้ ปัญหาที่ว่าจะทำอย่างไรจึงจะให้สุขภาพของ
 พลเมือง โดยละเอียดอย่างนี้ได้แก่ชาวชนบทให้ดีขึ้น จะได้เงินที่
 ให้นำมาทำการบ่มองกันน้ำโรงโหล่งให้ช่วยแต่ที่จวนร้างของราษฎรเสีย
 หาย เหล่านี้เป็นอาทิ ย่อมมีอยู่ ถ้าคิดแต่ทำให้มาก ทุก ๆ อย่างจะ
 ไปถึงความสำเร็จ ก็เมื่อกิจการในหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เพราะการที่คน ๆ เดียวทำกิจการที่ยากแฉะดำค้ำหนักหลายฝ่าย จะให้เกิด
ผลดีจริง ๆ ย่อมเป็นไปได้ อย่าว่าแต่กิจการของประเทศเลย แม้
แต่กิจการในครอบครัวก็ฉะฉาน ถ้าจะให้ผัวหรือเมียทำกิจการทั้งผัว
และเมีย หรือทั้งเมียและผัว ไม่ทำแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง การในครอบครัว
นั้นไม่อาจเจริญ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า นายกรัฐมนตรีจะได้ ไปนั่งเป็น
ประธาน หรือควบคุมกิจการในหน้าที่ของประเทศ น่าจะน้อยครั้ง
เต็มที่ ถ้าเป็นความจริงดังความเข้าใจ การเป็นประธานก็เป็นแต่ใน
นาม ไม่ได้ควบคุมกิจการอย่างจริงจัง จะมีประโยชน์อันใดแก่การ
บริหารการงานของประเทศ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า การให้รัฐมน
ตรีว่าการกระทรวงและให้นายกรัฐมนตรีเป็น ก.พ. เป็นกรณีนามาซึ่ง
ความเสื่อมเสียด้วยประการทั้งปวงฝ่ายเดียว จึงควรแก้ไขพระราช
บัญญัตินั้นเสีย หวังว่าสภาฯ คงจะเห็นชอบด้วย จึงเสนอร่างพระราช
บัญญัตินี้มาให้สภาฯ พิจารณา

น.ค. ทดลองร่างนำเอาฉบับดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวถึง เรื่องการเสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
ราชการพลเรือนได้มีในสภาฯ นี้ ๒-๓ เรื่องแล้ว และรัฐบาลก็ได้
แสดงว่าในเรื่อง การแก้ไข ทางรัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการขึ้น
พิจารณาแล้ว ๓ ชุด คณะกรรมการนั้นประกอบไปด้วยผู้แทนราษฎร
ด้วยบางท่าน ซึ่งจะได้รวบรวมประมวลในการแก้ไขตลอดทั้งฉบับ

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า เพื่อจะให้กิจการได้ เป็นไปด้วยดี และ
ความที่เรารู้จักกันมาแล้ว ก็ใคร่ที่จะขอรับรองว่า รัฐบาลจะได้รับร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาและเสนอมาในสมัยประชุมนี้

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่รู้จักชื่อ ท่านประธานฯ แต่ข้าขอส่งจดหมายขอรับรองเรื่อง
นี้ คือเรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะเข้าไปเกี่ยวกับงานประจำก็
แล้วกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เรื่องนี้ รัฐบาลก็รับว่า ขอรับไปพิ
จารณาอย่างที่ได้ทำมาแล้ว ๒-๓ ฉบับ ผู้เสนอก็ไม่รู้จักชื่อ ถ้าไม่มี
ผู้ใดแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างอื่น จะถือว่าเรายอมให้รัฐบาลรับเรื่อง
ไปพิจารณา ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่ายอมให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้
เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๘ ของขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
จังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่และนอกจากนี้เข้าใจว่ายังมีอีกหลายจังหวัด ไม่มี
ร้านซ่อมแซมแก๊สปืน ปืนที่ผู้ใช้ในจังหวัดนั้นขาดเสียหายน่าจะไม่
ได้ซ่อมให้ปืนนั้นใช้การได้ต่อไป เป็นเหตุให้ทรัพย์สินทั้งควรใช้การได้
นั้นใช้การไม่ได้ ส่วนเจ้าของปืนก็หมดโอกาสใช้ ในการล่าสัตว์ บัง
กันทรัพย์สินหรือชีวิต ปืนนั้นกลายเป็นวัตถุหาประโยชน์มิได้ อนึ่งจังหวัด
ใดมีร้านซ่อมแซมแก๊สไร แต่ร้านนั้นย่อมตั้งอยู่ภายในเมือง ห่างไกล

จากพวกที่มีบันทึกอยู่บ้าง และในกรณีที่เขานำบันทึกไปทำกรรช่อม
 แกะไขภายในเมือง ถ้าบันทึกชำรุดเสียหายมาก และเจ้าของไม่
 สามารถแกะไข หรือซ่อมได้ โดยตนเองแล้ว ก็ควรอยู่ แต่ถ้าบันทึก
 ชำรุดเสียหายบ้างแต่เพียงเล็กน้อย เป็นต้นว่าเครื่องอุปกรณ์ส่วนหนึ่ง
 ได้หลุดแตกแตกเคืองหรือแตกหัก จะเอาเหล็กไขควงขันเข้ากัน
 ไม่ได้ ฉกกฎหมาย ซึ่งเป็นกรรที่เจ้าของก็สามารถจะแกะไขด้วยคน
 เองแล้ว แต่เจ้าของบันทึกต้องนำบันทึกเดินทางค้างคืนเข้าทำ
 กรรช่อมแกะไขในเมือง ต้องเสียค่าเดินทาง เสียเวลาหาเตียงนอนและ
 ครอบครวดี ฉันทาคกรรไม่ เพราะเป็นการเดือดร้อน และเสียหายแก่
 ราษฎรเจ้าของบันทึกเป็นอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่ง บันทึกของชาวชนบท
 ย่อมเป็นบันทึกเลว โดยมาก เท่าที่เคยเห็นเป็นบันทึกคามคีตาและบันทึก
 ซึ่งมีราคาไม่มาก และเมื่อมีการชำรุดเพียงเล็กน้อย เขาก็สามารถที่พอ
 จะทำการแกะไขได้ แต่กฎหมายบังคับให้เขานำไปให้ช่างทำ และก็
 จะต้องเสียค่าซ่อมแซมหรือแกะไขนั้นอย่างชดเชยเด็ด เพราะไม่มีการ
 แข่งขัน ด้วยเหตุฉะนี้เมื่อใด คิดให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าไม่เป็นการ
 สมควรเลย เพราะค่าเสียหายครั้งหนึ่งไม่คุ้มกับค่าของบันทึกกฎหมาย
 ที่ไขอยู่ในบันทึกยังความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ราษฎร โดยไม่สมควรแก่
 กรณี สมควรแก้ไขกฎหมายที่ชาวเจ้าเงินนำมา คือว่าให้แกะไข
 ได้เอง อนึ่งในหน้ๆสภาฯ ก็ได้เปิดโอกาสให้ราษฎรมีบันทึกด้วยหน้า
 แล้ว ก็ไม่บังคับกรรที่จะบังคับให้ราษฎรเดือดร้อนเสียหายดังกล่าวข้าง

คั่นขี้เคย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงร่างพระราชบัญญัติขึ้นเสนอมานี้เพื่อให้สภาฯ รับผิดชอบ

น.ค. หลวงข้าวงนาอดวิบัติ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจต่อความตกลงเพื่อรวบรัดกับท่านผู้เสนอว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านได้เสนอนั้น ในหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ก็ได้ เห็นด้วยและได้ เห็นในการ ที่จะได้ ผู้สนับสนุน เพื่อ ความสะดวกของราษฎร แต่ที่ว่าจะต้องมีข้อความเล็กน้อยในการที่จะต้องเพิ่มเติม ดังที่ความมุ่งหมายของผู้เสนอจะต้องเป็นเช่นนั้น คือว่าในการแก้ไขเล็กน้อย ก็ว่าจะแก้ไขจนกระทั่งไม่เปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิม หรือผิดจากรูปพรรณเดิมที่ได้อนุญาตไว้แล้วนั้นไม่ควรจะอนุญาตให้ทำถึงเพียงนั้น แต่การที่จะแก้ไขเพียงเล็กน้อย เช่นจะไรกองหรืออะไรก็ตามที่ผู้เสนอได้ยกปราชญ์นั้นไม่น่าจะ รับผิดชอบอะไร แต่โดยเหตุที่ได้ ใช้พระราชบัญญัติแล้วก็มีข้อที่ควรแก้ไข และกระทรวงมหาดไทยได้ พิจารณาที่จะแก้ไขอีกหลายอย่าง ในทางที่จะให้เป็นคุณประโยชน์แก่ราษฎร เป็นต้นว่าการรับฝากอาชญากรรม เป็นต้น ซึ่งจะ ต้องมีความผิด ดังนี้ หรือในการที่อนุญาตให้บุคคลมีอาชญากรรมในกรณีอื่น ๆ ได้ด้วย นอกจากมีไว้ในกรณีอื่น ๆ หรือใช้ในการยิงสัตว์ เป็นต้น เป็นต้น คือว่ารวมความว่า หลักการในพระราชบัญญัติที่ท่านผู้แทนราษฎร ได้เสนอนั้นเมื่อได้ มีการแก้ไขแต่เพียงเล็กน้อยแต่ก็น่าจะรับได้ โดยเหตุที่ทางกระทรวงมหาดไทยก็มีอีกหลายเรื่องซึ่งน่า

จะเพิ่มเติมและแก้ไขไปเสียในคราวเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงหวังว่า คงจะไม่รัชชองที่จะให้กระทรวงมหาดไทยรับไป และจะพยายามเสนอ มาในสมัยประชุมนี้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเดชะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่ามี เจ้าไม่รัชชอง

นายเตียง ไชยภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่ามี ประเด็นจะมีประชาชนหรือสมาชิกเข้าใจนึก ก็ขอพระราชบัญญัตินี้มี หลักการก็ว่าเพื่อที่จะให้เจ้าของซ่อมอาคารตนเองได้ ก็จะทำให้การตี ความในมาตรา ๒๒ ตกเลิกออกไป เดิมหนึ่งว่าการตีความในมาตรา นี้ เป็นการห้ามไม่ให้เจ้าของซ่อมอาคารเป็นของตนเอง โดยถือว่าใน มาตรา ๒๒ มีว่าห้าม แต่ขอให้สังเกตว่าที่ห้ามนั้นเพื่อประโยชน์แห่ง การค้า หมายความว่า ตามปกติอาคารของตนเองซ่อมได้ เว้นแต่ว่า เพื่อประโยชน์แห่งการค้า หมายความว่าถึงการรับจ้าง นั้นจึงจะห้าม เจ้าไม่รัชชองเข้าใจว่าพระราชบัญญัตินี้หมายความว่าเช่นนั้น จึงอยู่ รัฐบาลรับเอาไปพิจารณาเป็นประโยชน์มาก แต่ทำตามหลักขอให้เป็น ที่เข้าใจกันก่อนว่า ถ้าแม้ว่าจะทำการซ่อมโดยไม่ต้องแก้กฎหมายก็ไม่มี ผิด เพราะฉะนั้นขอเรียนที่ประชุมนี้ว่ามีความเห็นอย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามี เรื่องนี้รัฐบาลขอรับเอาไปพิจารณา และท่านได้กล่าวมานักเป็นครั้งที่ได้แสดงต่อที่ประชุมแล้ว มีปัญหา อย่างเดียวว่า ผู้ใดจะรัชชองหรือไม่ในการที่รัฐบาลจะรับเรื่องไป

พิจารณา ผู้เดินอกไม่รักของ ถ้าไม่มีผู้ใครครองจะถือเอาที่ประชุม
นอนมัตให้รัฐบาลรับไปพิจารณา

นายแระ ยูนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวดำ เก่าที่
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรฯ ได้กล่าวมานั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย เมื่อ
เป็นเช่นนั้นแล้ว ไม่เห็นจำเป็นจะต้องให้รัฐบาลรับไปพิจารณา
เพราะว่าอาจจะทำให้เรื่องกลายเป็นการเข้าใจผิดไป ความที่ผู้แทน
อุดรฯ ได้กล่าว เพราะว่ามี มาตรา ๒๒ นั้นได้บัญญัติไว้แล้ว ว่า
“ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม แก้ไข นำเข้ามา ตั้ง มี
หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาชุนัน หรือเครื่องกระสุนปืน เพื่อ
ประโยชน์ แห่ง การค้า เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาต จาก นายทะเบียน
ท้องที่” ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติตราพเจ้าโคอ้างมานั้น
บอกขยแต่ขอว่าเพื่อประโยชน์แห่งการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
นายทะเบียนท้องที่ เพราะฉะนั้นการขออนุญาตซ่อมแซมนั้นจึง
ต้องขออนุญาต โดยที่ไปรับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ แต่สำหรับ
บุคคลที่มีปืนอยู่เอง แต่หากมีการเสียหายเล็กน้อย ไม่มีบทบัญญัติใน
พระราชบัญญัติอาชุนันเลย ถ้าไม่ให้ทำการแก้ไขอย่างใด มีสิทธิ์ที่จะ
แก้ไขได้เล็ก ๆ น้อย ๆ โดยที่ไม่เป็นการซ่อมปืน ดมมคิดว่าอะไรก็เด็ก
น้อยก็ยอมที่จะทำได้ตามมาตรา ๒๒ เป็นบทบังคับ เกยวแก่การที่จะ
ตั้งร้านทำการซ่อมแซมไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่น่าจะให้รัฐบาล
รับไปพิจารณาเลย และจะได้ ให้แก่ความเข้าใจผิด ดังที่ผู้แทนอุดรฯ
ได้กล่าวมาแล้ว

น.ค. หาดวงข้าราชการดัดดี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวคำ คือเรื่องนี้ได้พิจารณาจนแล้ว และได้ตามความเห็นทางกรมอัยการแล้ว ก็มีกฎหมายที่ขัดกันอยู่ในมาตรา ๓๓, ๒๒ และ ๕๒ ในมาตรา ๕๒ อ่านได้ความว่า “ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๑ ผู้ใดมี ชื่อ ทำ ประกอบ ซ่อมแซม แก้ไข นำเข้ามา ตั้ง พา หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งอาจขุ่นหรือเครื่องกระตุ้นขุ่น หรือ วัตถุระเบิด โดยมีได้รับใบอนุญาต หรือ หนังสือ อนุญาตดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๓, ๓๖, ๒๒ หรือ ๕๑ แล้วแต่กรณี หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ ในเมื่อทำการประกอบซ่อมแซม หรือ แก้ไขอาจขุ่น ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรา ๕๒ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจเอาเองว่าผู้วางเพดานไป คือได้ตีมันกลงถึงบุคคล ตมขุ่นไว้เพื่อซ่อมแซมแก้ไขเล็กน้อยโดยลำพังของตนเอง เพราะได้เขียนข้อยกข่างไว้ตามที่ได้อ่านมาแล้ว คือว่า มี ชื่อ ทำ ประกอบ ซ่อมแซม แก้ไข นำเข้ามา ตั้ง พา อะไรเหล่านี้ เป็นต้น ก็เมื่อมี มาตรา ๕๒ เช่นนี้แล้ว บุคคลที่แก้ไขแม่แต่เป็นของตนเอง ไม่ใช่การ ก้าวเกินการผิดตามมาตรา ๕๒ เหตุฉนั้นเพื่อการเรียบร้อยให้รัฐบาล ด้ไปพิจารณาดีกว่า

จนกรณีรัฐคุณเดทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว ว่า รออนุญาตทำความเข้าใจเล็กน้อยๆ ก็ที่เด่นเรื่องมาเป็นเช่น เราเข้าใจกฎหมายอย่างที่ตั้งมีมาซีกทั้ง ๒ เหมือนกัน ไม่มีกฎหมาย

โคห้ามเลย ทางกระทรวงมหาดไทยตั้งห้ามไป ข้าพเจ้าไม่อยากจะ
ให้ราษฎรไปคั่งคั่งจริง ถ้ารัฐบาลรับรองว่าเราแปลกฎหมายถูกต้อง
แล้ว ข้าพเจ้าขอถอน เรื่องเป็นเช่นนี้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ในการตีความของกฎหมายนั้น ถ้าผู้แทนราษฎรหามติที่
ที่จะตีความไม่ แต่ถ้าเราอ่านข้อความมาตรา ๒๒ และ ๕๒ ประกอบกัน
แล้ว เราจะเห็นว่าห้ามมิให้ผู้ใดซ่อม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตาม
มาตรา ๒๒ มาตรา ๕๒ นั้นก็บังคับแล้ว การตีความในศาลนั้น ถ้า
ข้าพเจ้าเป็นศาล ไม่ว่าในศาลใด ก็ตีความว่าไม่มีผิด แต่การตีความ
นั้นถ้าผู้แทนราษฎรตีความไม่ได้ ท่านเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงมหาด
ไทยเห็นว่าควรเป็นอย่างไรนั้นชอบที่กระทรวงมหาดไทยจะคั่งไปแก้ไข
ใจไม่ให้เกิดการตีความนั้นถ้ากรม เรื่องเป็นเช่นนั้น แต่ถ้าวางกฎหมาย
จะตีความโดยดำพิงแล้ว ข้าพเจ้าชอบที่จะให้ตีความเสียในทันที...

ประจวบดิภาฯ กล่าวว่า ติไม่ได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มีได้ นี่เป็นเงื่อนไข คือเราตีไม่ได้ แต่ถ้าเราตีได้ก็ควร
ที่จะตีความเสียเลยทีเดียว โดยไม่ต้องให้กระทรวงมหาดไทยรับไป
พิจารณา ในชั้นนี้ควรให้กระทรวงมหาดไทยรับไปส่ง หรือคณะ
กรรมการกฤษฎีกาพิจารณา แล้วรายงานข้อดีภาฯ นี้ จะเป็นคณะ
กรรมการกฤษฎีกาก็ได้ อย่างใดอย่างหนึ่ง

น.ต. หลวงข้ารงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวคำ ไม่ขัดข้องในการที่จะรับไป แต่วินิจฉัย แล้วรายงานให้สภาทราบ

ประธานสภาฯ กล่าวคำ ปัญหาว่ารัฐบาลจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณา ถ้าผู้ใดไม่ขัดข้อง จะถือว่ารัฐบาลรับไปพิจารณา ไม่มีผู้ใดขัดข้อง เป็นอันว่ามอบให้รัฐบาลรับไปพิจารณา

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

ทองอินทร์
พระไพศาล
จิ่ง จวังจิตร
กิมเส็ง สิ้นชูเสก
เจือ ศรียากัย
สวัสดิ์ บุระเวส

ตรวจแล้ว ๖/๑๒/๒๘

นายปพาฬ บุญ-หลง
ประเสริฐ บัทธิสุคนธ์
บุญช่วย สุกนธมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

นายศิริ อินทร

ถิน จุฑะรพ

เลียงฮ้อ ศรีสุชาติ

วิจิน สัจจะเวทะ

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี
รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร